

Kontring

– Ett magasin om varför det är så få kvinnor som syns i sportrapporteringen

Innehåll

Med genus på spelplanen	4
Alla ska få komma till tals	7
Att skriva om män säljer.....	9
I huvudsak män	11
Skev bild av verkligheten.....	13
Sporterna som utövas	14
Sporterna som syns	14
Sporterna som folk följer på plats	15
EN i mängden	16
Goldie begrundar.....	18
Inga kommentarer.....	19
”Prestationen ska vara vägledande”	22
Journalist - då och nu.....	24
Tjejer måste inta ledningen.....	25
Personligheten är grejen - inte vilket kön du har.....	26
Hallå där - Jane Björck.....	28
Kvinnor har mindre prestige.....	29
Resultat - Så här ser det ut på redaktionerna.....	30
Radiosporten och deras Kalle Blomkvist-jargong	31
Tilltalet har förändrats över tid	32
Max Grinnald tänker på tjejerna.....	34
Analys - De manliga sportsidorna	36
Krönika - Om män, av män och för män?	38

Om undersökningen

Fem medieföretag har granskats; Sveriges Television, TV4, Sveriges Radio, DN och Aftonbladet. 4 veckor valdes ut, jämnt fördelade över ett år för att undvika att resultatet skulle påverkas av olika idrotters tävlingssäsonger.

När det gäller DN har alla artiklar i sportdelen analyserats, inte artiklar i resten av tidningen som eventuellt berör sport. På Aftonbladet är det bilagan Sportbladet som har analyserats.

När det gäller etermedierna har sportsammanfattningarna valts ut, inte alla matcher och tävlingar som sänts. På Sveriges Television har Sportnytt klockan 22.00 studerats på vardagar, Sportnytt klockan 19.45 på lördagar och Sportspegeln på söndagar 20.30. På TV4 valdes Sporten i 22.00-nyheterna och den långa sändningen 20.00 på söndagar. De radiosändningar som studerats är sportsammanfattningen kl 16.03 på vardagar.

Följande veckor analyserades:

Vecka 22:
26 maj till 1 juni 2008

Vecka 35:
25 till 31 augusti 2008

Vecka 48:
24 till 30 november 2008

Vecka 9:
23 februari till 1 mars 2009

Cathrine Hofbauer, Josefine Frej, Goldie Lind, termin tre, journalistprogrammet.
GÖTEBORGS UNIVERSITET, JMG, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation
Handledare: Marina Ghersetti

En boll, 22 herrar och en manlig kommentator. Samtidigt ser vi kvinnliga fans i bikini och flaggor målade på sina kroppar. Det är bilden som Kontrings redaktion hade när vi gav oss in i det här projektet. Ganska snabbt kom vi fram till att vi inte ville – och förmodligen inte heller borde – ha en sån bild av sportrapporteringen och bestämde oss för att ta reda på den väsentliga frågan: Hur rapporteras det om kvinnor och män inom sporten? En uppgift lättare sagt än gjord. Under vägens gång har det visat sig vara en komplex värld, den där sportvärlden. Det finns alltid en så bra anledning till varför det ser ut som det gör. Oftast går det inte att räkna just den veckan som vi räknat på, oavsett vilken vecka som räknats. Oavsett vilken undersökning det gäller. Kartläggningar av hur mycket det rapporteras om kvinnor och män har gjorts flera gånger tidigare, men då har det oftast handlat enbart om den skrivna pressen. På Kontrings redaktion ville vi inte utesluta etermedierna. Vi valde att även ta reda på hur mycket kvinnor och män som syns i sporten på TV och hur mycket de hörs på radion. Vi valde en morgontidning, en kvällstidning, en kommersiell TV-kanal och Public Service. Resultatet kan du läsa om på sidan 6.

ATT ARBETA JOURNALISTISKT MED SPORT har traditionellt varit ett mansyrke, likväl som det var ett mansyrke att vara ”vanlig” journalist för länge sen. Men hur ser det ut idag? Är det fortfarande männen som dominerar sportsändningarna, och sportsidorna? Eller håller det på att ske en förändring? I en intervju med Annika Greder-Duncan, journalist och producent på Radiosporten, kan du bland annat läsa om kvinnliga reportrar, prestige och manliga reportrars stjärnfixering.

Frågan är hur allt det där påverkar vad som faktiskt hamnar i tidningen, eller i sändningarna. Spelar det någon roll vilket kön reportern har för hur den journalistiska produkten blir? Genom intervjuer med både kvinnliga och manliga journalister på de redaktioner vi undersökt har vi hört några av de åsikter om varför sportrapporteringen är som den här.

Våra frågeställningar blev följande:

Hur ser sportrapporteringen ut ur ett genusperspektiv?

Vilka är det som syns i sportrapporteringen?

Vilka utför sportrapporteringen?

Hur påverkar det resultatet?

– **VAD SPÄNNANDE DET SKA BLI ATT RÄKNA**, sa Gudrun Schyman i en intervju för Annika Lantz räkning för några veckor sedan. Gudrun Schyman var ute och pratade med chefredaktörerna på sex av de största tidningarna om varför det var så lite kvinnor på bild på sportsidorna. Efter intervjun sa hon att det skulle bli spännande att räkna en annan månad när inte Allsvenskan avgörs, eftersom chefredaktören sagt att deras fokus ligger på det just då.

Tänker man vidare på det där kan man tänka sig att mars eventuellt också är missvisande, då avgörs Elitserien i hockey. På sommaren är ju Allsvenskan igång, så det är kanske bäst att inte räkna då heller för att det inte ska bli missvisande. Efter fotbollen är slut i oktober är ju hockeyn i full gång, det är väl bäst att undvika. Men resten av månaderna borde ge en bra bild. Det ska, som Gudrun säger, bli mycket spännande att räkna...

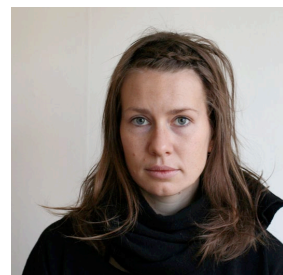
Redaktionen består av:

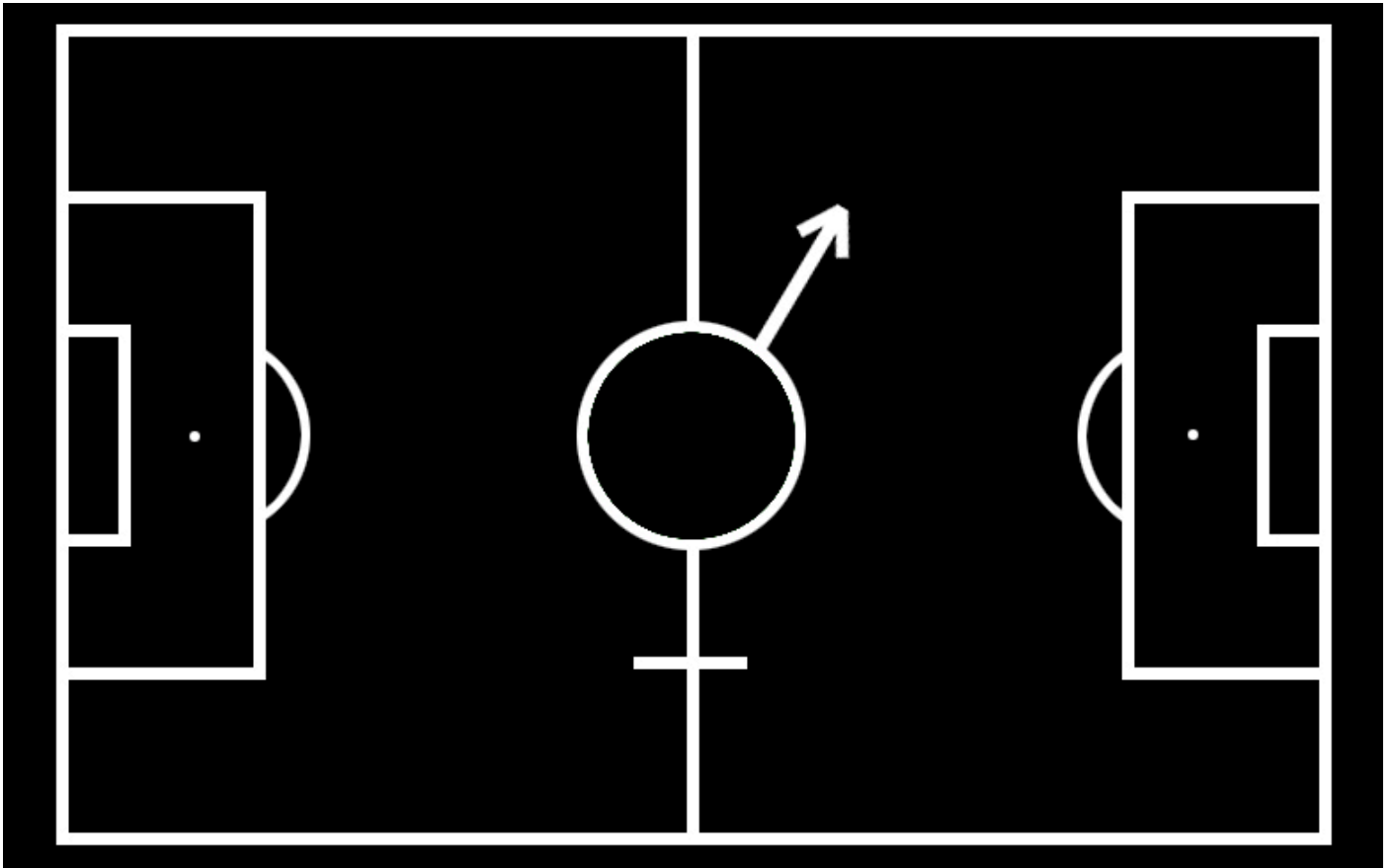
Josefine Frej

Cathrine Hofbauer

Goldie Lind

Med genus på spelplanen

Idag är det mer regel än undantag att genus och dess problematik uppmärksammas. På arbetsplatser, inom forskning, inom medierna, inom familjen, ja, inom det mesta som rör människan och hennes relationer.

Men vad är genus? Vad är det för skillnad på kön och genus? Hur många kön finns det? Vad menas med social konstruktion? Det är några av alla frågor som ständigt

pockar på uppmärksamhet i debatten kring genus. Svaren är minst dubbelt så många som frågorna och sällan kan man säga vad som är rätt och fel.

Men om man börjar med ordet kön. En vanlig definition av just ordet kön är att man syftar på det biologiska könet. Alltså om man biologiskt föddes till kvinna eller man. Men redan här inser man att det inte är riktigt så enkelt. Det finns människor som föds med manliga könsorgan, men som känner sig som en kvinna exempelvis. Och människor som föds med kvinnliga könsorgan, men som känner sig som en man. Eller dem som inte har ett behov av att definiera sig som varken man eller kvinna. Vart skall man dra gränsen? Det finns inget entydigt svar, men för att beta ned diskussionen ett snäpp antar vi den mest förekommande

definitionen, alltså att ens kön bestämmer huruvida man är kvinna eller man. Men genus då? Gunilla Jarlbro skriver i boken Medier, Genus och Makt:

”könskategorierna man respektive kvinna är sociala konstruktioner”

EN DEFINITION AV GENUS är alltså att det betecknar det sociala könet. För att ta ett exempel så pratas det ofta om ”kvinnligt” och ”manligt”. En manlig egenskap kan exempelvis vara att man gillar att meka med bilen och slåss. Medan kvinnliga egenskaper kan vara att man är vårdande och vill stanna hemma med barnen istället för att jobba. Enligt genusteorin så är alltså exemplen ovan typiska sociala konstruktioner. Att många män traditionellt sett gillat att meka med bilen, är inget medfött

Källor

Medier, Genus och Makt av Gunilla Jarlbro.

Det kallas manshat av Carin Holmberg.

Kjønnteori av Ellen Mortensen, Kari Jegersted med flera.

utan något som konstruerats av samhället och omgivningen i efterhand. Den yttre påverkan är dessutom något som går många osynligt förbi. Eftersom de sociala konstruktionerna av könen konstant reproduceras i vår omgivning via medierna, arbetsplatser, familjen och så vidare blir det "kvinnliga" och "manliga" något självklart. I boken *Det kallas manshat* av Carin Holmberg står det:

"en social konstruktion är lika fast och genuin som en uppsättning gener. Själva kärnan i begreppet hänvisar till att man upplever sitt sinne, sina egenskaper och känslor som medfödda och naturliga."

ALLTSÅ UPPFATTAR INTE många människor sig själva som sociala konstruktioner, eftersom de anser att "jag är född sådan här". Men vad finns det för belägg för att det typiskt "kvinnliga" och "manliga" inte är konstant? Jo, som ett exempel kan vi ta att kvinnor och mäns rådande ideal förändrats över tid.

Om man tittar på klädernas betydelse var det ju från första början otänkbart att kvinnor kunde ha byxor på sig. Men idag är det ingen som höjer på ögonbrynet vid anblicken av en kvinna i byxor. På samma sätt var det otänkbart för en man att vara hemmapappa, något som idag inte alls anses vara något anmärkningsvärt.

Men vad syftar då genusteorin till att uppnå? Vad vill man med att undersöka könets sociala konstruktioner och dess betydelse? I boken *Kjønnteori* står det:

"Kjønnteorien stiller mer grunnleggende spørsmål om hva kjønn er, og hvordan

kjønnsforskjeller oppstår eller konstitueres. Den stiller også spørsmål ved hvilke forestillinger som ligger til grunn for at kjønn framstår som det gjør i vår kultur."

DET ÄR VIKTIGT att få svar på frågor som "vad är kön?" och "hur uppstår könsskillnader?" Samt att få svar på vilka föreställningar som finns om könen och hur de reproduceras. I dagens mångfacetterade samhälle räcker inte svar som "så har det alltid varit", "tjejer är känsligare, så är det bara". Det finns alldeles för många människor i samhället som inte vill identifiera sig med de rådande könsnormerna. Som inte vill inpränta sig i fack, där de skall vara manliga eller kvinnliga. Där män inte vill meka med bilen och inte få gråta. Där kvinnor vill ha en karriär och inte bli klassad som känslig eller mjuk.

EN ANNAN ANLEDNING till varför genusteorin är viktig att uppmärksamma är för att den synliggör många av de osynliga maktstrukturer som finns i samhället. Maktstrukturer där det i de allra flesta fall är mannen som är norm. Dessa maktstrukturer sitter så djupt rotade i mångas själar, och i vårt samhälle, att de i många fall inte ens uppmärksammas. Som exempel visar forskning gång på gång att kvinnor fortfarande till stor del är osynliga i medierna. Att de hellre blir refererade till som mammor eller flickvänner, än som individer. När skall män få lov att bli refererade till som pappor? När skall medierna ta sig i kragen och börja ifrågasätta sin rapportering? Detta är bara ett av många exempel på ganska vanliga företeelser där genusforskningen kan göra stor nytta.

Goldie Lind

Jerringpriset

De tio senaste vinnarna:
2008: Charlotte Kalla
2007 Zlatan Ibrahimovic
2006 Susanna Kallur
2005 Tony Rickardsson
2004 Stefan Holm
2003 Annika Sörenstam
2002 Carolina Klüft
2001 Magdalena Forsberg
2000 Magdalena Forsberg
1999 Ludmila Engquist

Röster om mängden kvinnliga vinnare av Jerringpriset

Jane Björck:

– Uppmärksamhet får ju de riktigt stora idrottarna oavsett om de är tjejer eller killar.

Annika Greder Duncan:

– När de här förnamnen blir bra, Sanna, Carro, Kalla, hennes förnamn är för vanligt, så älskar vi ju dem och de får jättemycket uppmärksamhet. Och Magdalena Forsberg. Så fort hon sköt och åkte skidor samtidigt så blev det ju ett himla liv.

Malin Fransson:

– Många av de här kvinnorna som får det är de snälla kvinnorna, de som är glada över att vara med. Det är inte Anja Pärsson som blir skogstokig om hon kommer trea och som hatar allt annat än att vinna, utan det är Magdalena Forsberg som tycker det är roligt att vara med. Eller Charlotte Kalla som inte vill ha några krav på sig för att hon är ung. Therese Alshammar får det aldrig. Therese Alshammar tar plats. För att du ska gå hem i stugorna som kvinna ska du vara snäll och foglig.

Könsfördelning bland utövare

100 %

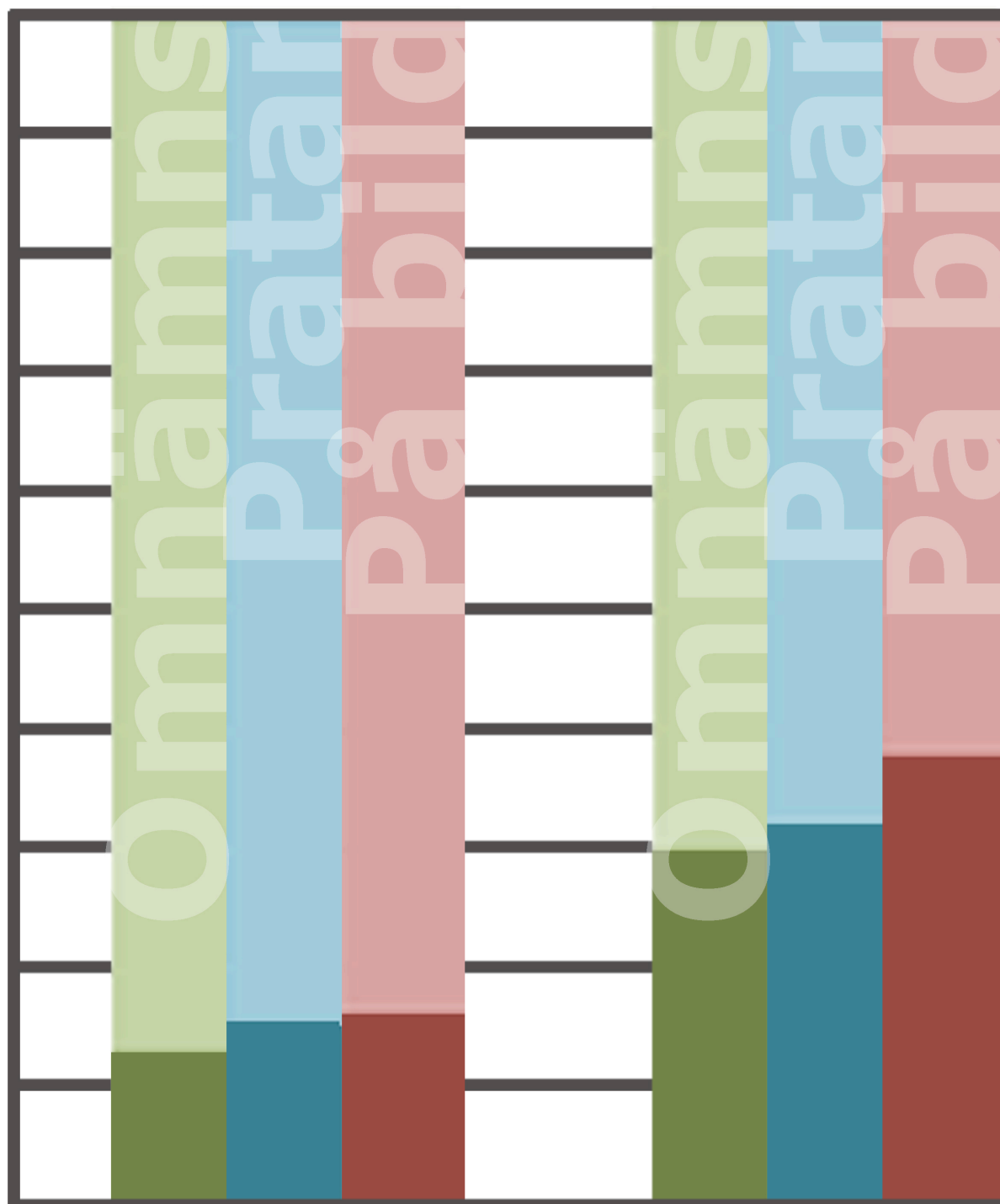
80 %

60 %

40 %

20 %

0 %

Totalt

Individuell sp

■ Kvinnor som omnämns

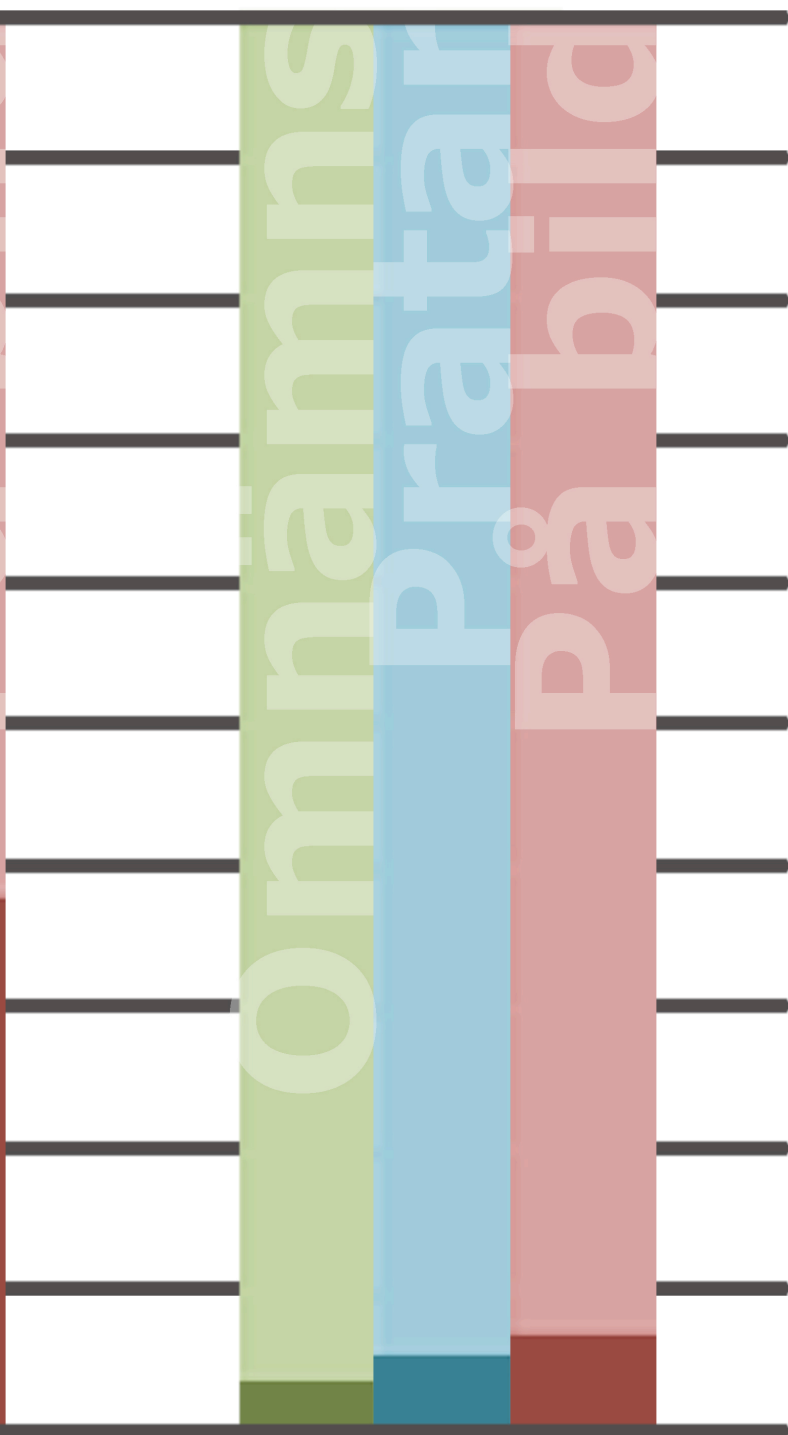
■ Män som omnämns

■ Kvinnor som pratar

■ Män som pratar

Diagrammen visar hur det ser ut totalt sett i alla de undersökta medierna. Andelarna i diagrammen är beräknade utifrån hur personer som har omnämnts i 1947 artiklar/inslag har analyserats. Antal artiklar Sveriges Television: 410, antal artiklar TV4: 205, antal artiklar Sveriges Radio: 114, antal artiklar...

i undersökta medier

Individsport Lagsport

■ Kvinnor på bild ■ Män på bild

ämnts eller fått uttala sig, ingen hänsyn har tagits till artiklarna/inslagens längd.
 ar DN: 461, antal artiklar Aftonbladet: 757. Angående TV-siffrorna är det bara

Resultaten visar:

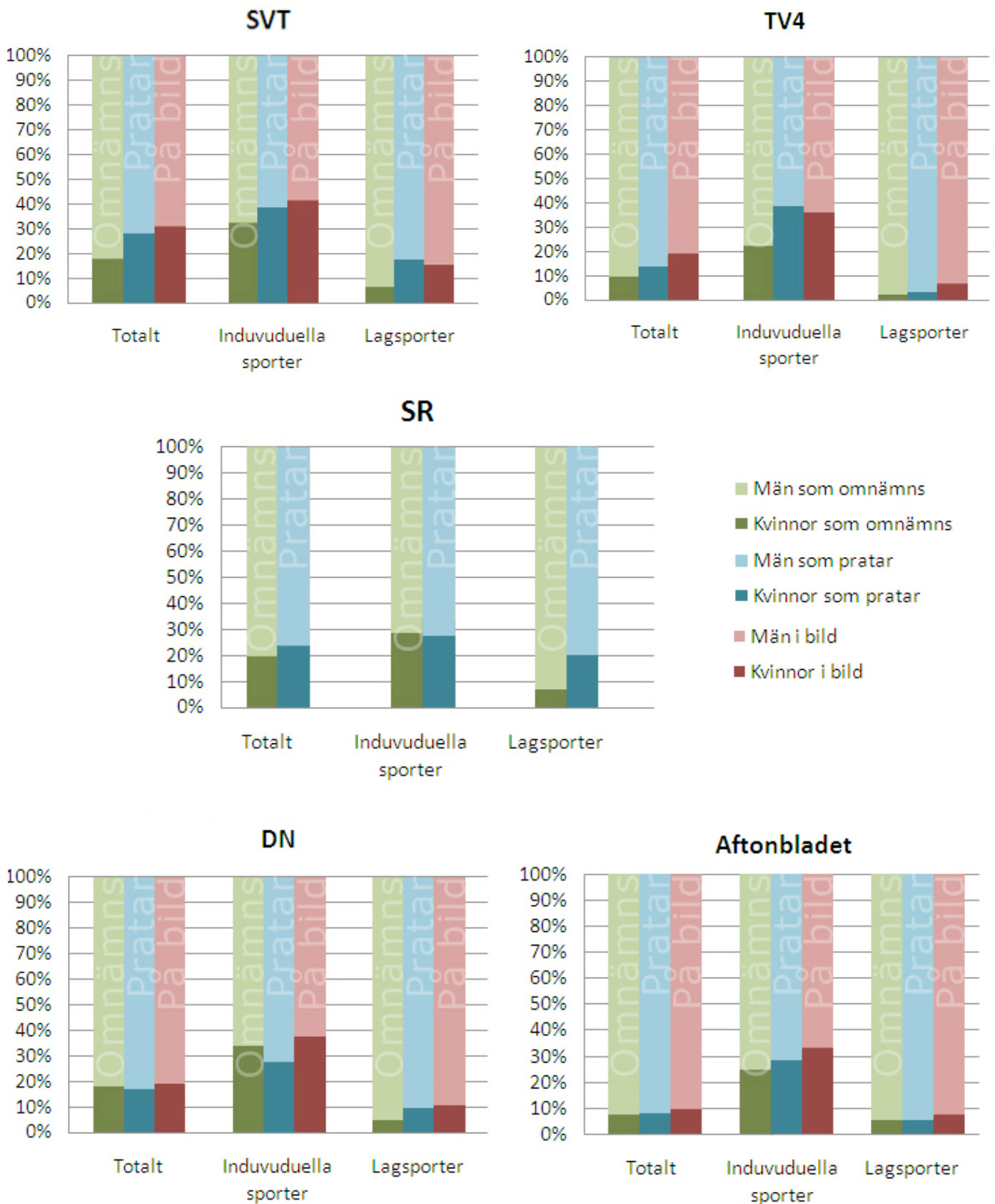
Totalt sett syns kvinnliga utövare mycket mer sällan i sportrapporteringen än vad män gör. Kvinnliga idrottare kommer fram mer inom rapporteringen om individuella idrotter, men inte heller där syns kvinnorna i samma utsträckning som män i en sammanslagning av resultaten från de undersökta medierna.

Sveriges Television har en bredare sportbevakning både när det gäller kön och idrottsgrenar medan Aftonbladet verkligen fokuserar på männen och framförallt på fotbollsspelarna.

Undersökningen visar att även om kvinnor inte får vara med i sporten lika ofta som män så får de trots allt uttala sig oftare när de väl är med. Det är inte så att fler kvinnor än män får uttala sig, men andelen kvinnor som uttalar sig i förhållande till andelen kvinnor som är nämns i sporten är större än andelen män som får uttala sig. Totalt sett kan mycket av detta förklaras med att det skrivs så mycket om lagsport, och att många mansnamn då räknas upp. DN är undantaget som bekräftar regeln, där får männen oftare uttala sig hur man än ser på saken.

Tidigare forskning har visat att det finns en brist på acceptans av kvinnliga idrottare inom kontaktsporter. Därför är det intressant att se att det faktiskt är fokus på kvinnor inom sporter som boxning, brottning och kampsport. På Sveriges television är de kvinnliga utövarna i majoritet inom alla dessa sporter. TV4 har inte haft någon bevakning inom dessa sporter under perioden. I de övriga medierna syns samma tendenser, framförallt inom boxningen.

Könsfördelning bland utövare

Diagrammen visar hur könsfördelningen bland utövarna ser ut uppdelat per undersökt redaktion. Andelarna i diagrammen är beräknade utifrån hur personer som har omnämnts eller fått uttala sig, ingen hänsyn har tagits till artiklarna/inslagens längd. 1947 artiklar/inslag har analyserats. Antal artiklar Sveriges Television: 410, antal artiklar TV4: 205, antal artiklar Sveriges Radio: 114, antal artiklar DN: 461, antal artiklar Aftonbladet: 757. Angående TV-siffrorna är det bara bilder på enskilda som räknats, inga gruppbilder.

Alla ska få komma till tals

Genus handlar om en demokratisk anda, där alla ska få komma till tals. Det handlar om jämställdhet och mänskliga rättigheter. Om vem som gör vad i vilka situationer.

Det anser Maria Edström, lärare på journalistutbildningen vid Göteborgs universitet, med ett förflutet inom genusforskning.

Att genusdiskussionen ligger Maria Edström varmt om hjärtat går inte att ta miste på. Hon har mycket att säga, men tänker till både en och två gånger innan hon yttrar sig. Hon engagerar sig och kommer gärna med förslag om vad eller vem som kan bidra ytterligare till diskussionen, men framförallt så tycker hon.

– För mig handlar det om att synliggöra det man tar för givet.

Maria Edström menar att samhället är väldigt kodat i vad tjejer och killar får göra. Genusforskningen har arbetat med att luckra upp dessa traditionella mönster.

– Alla människor ska få vara hur de vill. Så är det inte idag. I det vardagliga blir det en slags kamp.

NÄR DET KOMMER till sport och genusdiskussionen anser Maria Edström att redaktionerna hade kunnat vara bättre på att granska sig själva. Exempelvis menar hon att de hade kunnat komma långt genom att bara börja räkna. Räkna vilka som får komma till tals. Räkna vilka som är med på bild. Men det är också viktigt att granska hur kvinnor och män skildras, om våra traditionella könsroller bekräftas eller inte. Vidare anser hon att sporten i många fall har den representation den vill ha. Att det handlar om pengar.

– Medierapporteringen är inte fristående från ekonomin. Det är de stora "näringarna" som får uppmärksamhet.

Vidare diskuterar hon att sportredaktionerna inte har haft samma utveckling som andra redaktioner. Inte samma professionalisering.

– Man har låtit dem vara ett reservat, säger Maria.

Men hon menar också att sportrapporteringen har blivit bättre, mot vad den har varit. Nuförtiden finns kvinnor representerade, men redaktionerna

Foto: Josefine Frej

missar på vilket sätt de finns representerade på. Ofta blir de schablonmässigt skildrade.

ETT ANNAT PROBLEM som Maria Edström vill uppmärksamma är att om man tittar på en sportbilaga, så är det i många fall nästan bara män på bild, sedan i slutet förekommer dejtingannonser med flertalet tjejer på bild. Detta bidrar till de redan konserverade könsrollerna inom sporten, tror hon.

– Inte bara att man förstärker det viktiga män gör när de sparkar på en boll, utan man förstärker vilka roller kvinnor och män skall ha. Vem är viktig, vem spelar roll, och hur spelar de roll?

Goldie Lind

Maria Edström är lärare på JMG i Göteborg och har ett stort intresse för genusfrågor

Foto: Goldie Lind

Att skriva om m

Aftonbladet är en kommersiell tidning. Det läsarna vill ha det ska de också få, tycker Aftonbladets sportjournalist Robert Laul.

– Man gör en produkt för sina läsare, säger Robert Laul.

Robert Laul pratar om en kommersiell grund och ett kvällstidningssegment. Han menar att det som särskiljer Aftonbladet från morgontidningarna, är att Aftonbladet måste skriva för att sälja lösnummer. De väljer därför att skriva om det som deras undersökningar visar att läsarna vill ha. Herrfotboll och herrhockey.

– Folk är mest intresserade av att läsa det och mest benägna att köpa tidningarna för det, säger Robert Laul.

NÄR DET GÄLLER den resterande bevakningen vill han inte prata om det som en könsfråga. Robert Laul tycker istället att det är bättre att titta närmare på det som är bra idrottsprestationer, oavsett om det är män eller kvinnor som utför dem. Detta gäller särskilt under speciella evenemang som till exempel fotbolls-VM för damer, eller under tiden som den alpina världscupen pågår.

– Man tittar på de stora intressena, de stora samtalsämnena och de stora händelserna, säger Robert Laul och fortsätter: Om man tittar på det så är det inte orättvist, utan det är intresset som styr.

LARS GRIMLUND, reporter på DN:s sportredaktion, tycker att det är ganska naturligt att man skriver mer om män, även fast han personligen inte tycker att det är rätt.

Robert Laul skriver fotbollskrönikor i Sportbladet och har också ett eget tv-program på webben.
Foto: Cathrine Hofbauer

– Det finns ett större intresse bland män för idrott, det kan ju göra att man därför skriver mer om män.

NÄR DET GÄLLER vad det sportintresserade folket vill läsa om finns det inga skillnader enligt Robert Laul. Det största intresset finns i herrfotbollen och herrhockeyn oavsett om publiken är kvinnlig eller manlig. Att tjejer skulle vilja läsa mer om till exempel ridning eller gymnastik

är, enligt Robert Laul, inte sant om man läser Aftonbladets egna undersökningar,

– De har samma önskemål som killarna.

Det finns en förståelse hos Lars Grimlund om hur Aftonbladet driver sin verksamhet. Han menar att de först och främst måste skriva mycket om de stora samtalsämnena men även att de måste göra stora saker av det som egentligen inte är så stort. De måste skriva för att skapa rubriker, till exempel

män säljer

att Hamrén gjorde bort sig på sin första presskonferens som ny förbundskapten, trots att så inte var fallet enligt Lars Grimlund. Han ser till sin egen tidning och anser att de har mycket större möjligheter, eftersom de inte säljer tidningar på lösnummer. De har ett val och de kan välja att inte skriva om så mycket herrfotboll till exempel.

– Vi behöver inte göra det, vi skulle kunna hoppa lite fotboll för att få in lite annat, säger Lars Grimlund.

Men för det betyder inte det att man ska kvotera. Precis som Robert Laul tycker Lars Grimlund att man ska titta på vad som är viktigt. Han tycker att även om man satsar på att göra en jämlik rapportering, måste den vara relevant. Men ändå har han en tanke i bakhuvudet som han bär med sig när det finns möjlighet:

– Man ska tänka på att försöka få in tjejer i tidningen, säger Lars Grimlund.

Josefine Frej

Satsning mot kvinnor

Pamela J. Creedon skriver i MediaSport att tv-kanalen NBC inför OS i Atlanta 1996 bestämde sig för att försöka öka antalet kvinnliga tittare. Strategin gick ut på att göra reportage riktade till kvinnor och satsningen föll väl ut. Andelen kvinnliga tittare ökade mellan 25 och 30 procent jämfört med föregående OS beroende på ålderssegment.

Cathrine Hofbauer

*Maud Bernhagen på TV4 tror inte att tjejer har svårare att hamna i löpet än i själva sändningen.
Foto: Cathrine Hofbauer*

I huvudsak män

Situationen ser olika ut i olika medier, men gemensamt för dem alla är det oftast är män som figurerar i huvudnyheten. Det är också oftast män som rapporterar om huvudnyheten. Inte så konstigt kanske i en värld som domineras av män.

På Sveriges Television och Sveriges Radio är fördelningen mellan män och kvinnor i huvudnyheterna mest jämn om man ser till idrottsutövarna. Jämför man dessutom sportnytt och sportspegeln visar siffrorna att skillnaderna minskar i takt med att sändningstiden ökas. Den långa sändningen på söndagar har alltså en högre andel tjejer i löpet, vilket tyder på att större sändningsutrymme på Sveriges television ger en jämnare könsfördelning.

PÅ TV4 ÄR situationen den motsatta. I den långa sändningen är andelen tjejer som figurerar i huvudnyheterna mindre än i de korta varje-dag-sändningarna. Detta stämmer dock väl överens med att andelen fotboll också ökar i söndagsprogrammet på TV4. Rapportering om lagsport fokuserar ofta på män och ett större fokus på fotboll medför då att andelen kvinnor minskar.

– Det speglar ju snedfördelningen i urvalet, säger Maud Bernhagen, programledare på TV4. Flödet som vi plockar ifrån är än så länge övervägande manligt.

Men hon tror inte att det är svårare för tjejer att ta sig in i löpet än in i själva sändningen.

– Platsar man i sändningen då kan man lika gärna toppa, säger hon.

PÅ SPORTBLADET verkar det i princip omöjligt för kvinnor att hamna på förstasidan. Kontrings undersökning visar att inte en enda huvudnyhet handlar om enbart en eller flera kvinnor under undersökningsperioden. En nyhet handlar om ett lag som består av både kvinnor och män, det vill säga ett landslag inom individuell idrott. Utöver det syns bara män på förstasidan.

ATT TJEJER SÄLLAN rapporterar huvudnyheten är kanske inte så konstigt eftersom det är såpass

”Platsar man i sändningen, då kan man lika gärna toppa”

få tjejer som arbetar som sportreportrar. När det handlar om vem som får rapportera huvudnyheten är

Lars Grimlund, sportjournalist på DN övertygad om att

reporterns kön inte är avgörande för om man får rapportera en huvudnyhet.

– Man hamnar inte längre ner för att man är tjej, man gör det man kan helt enkelt, säger han.

Att huvudnyheten väldigt ofta handlar om fotboll och att den världen fortfarande är väldigt mansdominerad är en faktor som spelar in. Undersökningsresultatet visar tydligt att de medier som har en tydligare inriktning mot fotboll också har färre kvinnor i huvudnyheterna.

Cathrine Hofbauer

Resultaten visar:

Mycket av sportbevakningen i samtliga medier fokuserar på lagsporter och den bevakningen är väldigt mansdominerad. Om undersökningsresultatet istället delas upp mellan lagidrotter och individuella idrotter så syns tydliga skillnader, i alla fall vid en jämförelse om vem som får uttala sig. Både TV4 och SVT ligger när det gäller vilka som får uttala sig i bevakningen av individuella sporter mycket nära den gräns som brukar användas för att beteckna jämställdhet - intervallet 40 till 60 procent.

Tittar man däremot på de personer som omnämns så ökar skillnaderna mellan könen igen. Mer än dubbelt så många män som kvinnor omnämns inom individuella idrotter på Sveriges Television och mer än tre gånger så många på TV4.

I radiosportens sportsändningar är mer än 70 procent av de idrottsutövare som omnämns och får uttala sig män, även inom individuell idrott. Totalt sett är ungefär 80 procent av de som omnämns i Radiosporten

män och tittar man bara på lagsporter ligger siffran en bit över 90 procent. DN:s siffror liknar radiosportens, men där är skillnaden mellan lagsporter och individuell idrott större.

Aftonbladet är det medium där kvinnor syns minst. På förstasidan på Sportbladet hittar man inte en enda kvinna under hela undersökningsperioden. Totalt sett skrivs det om män i mer än 90 procent av fallen, inom individuell idrott i strax över 70 procent av artiklarna.

Det finns många hinder att ta sig över för kvinnor inom sporten
Foto: Josefine Frej

Skev bild av verkligheten

Om man bara räknar rapporteringen som handlar om individuella idrottare kommer rapporteringen fördela sig jämt mellan könen enligt många av de sportjournalister Kontring pratat med. Men det är en falsk bild enligt vår granskning.

Det rapporteras om mer än dubbelt så många män som kvinnor på nästan alla undersökta redaktioner.

Aftonbladet var en av de redaktioner där rapporteringen var minst jämställd, men Robert Laul, reporter på Aftonbladets sportbilaga Sportbladet, är tveksam till resultaten som Kontrings undersökning visar.

– Jag tror inte att det stämmer, säger Robert Laul och fortsätter, jag vet inte vad ni har för siffror eller vilka tidsintervall de spänner över men jag tror att de är tokiga. Titta på månaderna december till mars så framkommer en annan bild skulle jag tro.

Undersökningen är gjord under fyra veckor utspridda på ett år, varav två av veckorna är under säsong för vinteridrotterna.

DN och SVT är de redaktioner där det är mest jämställt om man ser till antalet omnämnda personer, men det är inte jämställt. Där rapporteras det om knappt dubbelt så många män som kvinnor. På Radiosporten, Aftonbladet och TV4 är rapporteringen av tjejer mindre än hälften så stor som den om männen, när det gäller individuella idrotter. På TV4 ser dock siffrorna bättre ut vid en jämförelse av vilka som får uttala sig.

MAUD BERNHAGEN på TV4 är en annan av de journalister som tror att det är jämställt bland de individuella idrottarna:

– Till exempel i alpin skidåkning och längdskidåkning, där är Charlotte Kalla lika intressant som Anders Södergren. Och får ju lika mycket tid, tror jag.

Men hur kommer det sig då att journalisterna själva har en så skev bild av situationen? Hur kan de tro att det är relativt jämställt mellan könen bland individuella idrottare när det enligt Kontrings undersökning inte är det?

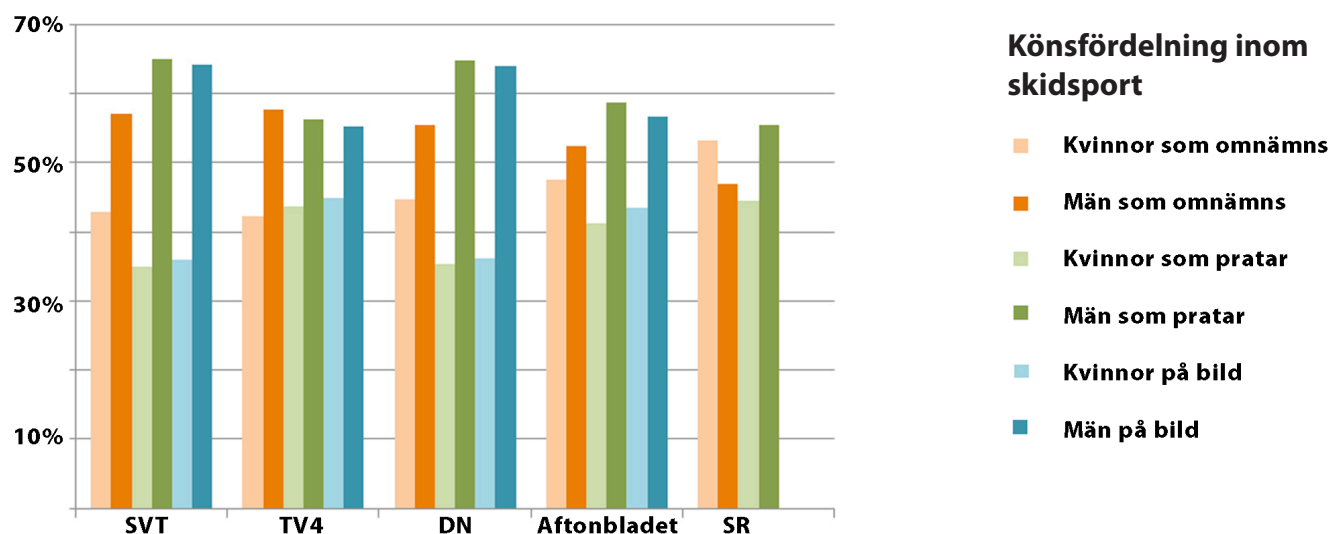
– Kanske tror vi att det är så för att just dom svenska världsstjärnorna i sina idrotter syns mycket och vi tror att det är likadant över hela planet. Men vi har fortfarande bara dom tre du nämnde, Kalla, Kallur och Pärson som exempel, säger Maud Bernhagen.

ROBERT LAUL på Aftonbladet, har en annan åsikt:

– Då står väl bilderna emot varandra. Jag skulle gärna vilja veta vilken manlig utförsåkare som får mer utrymme än Anja, vilken manlig svensk friidrottare som får mer utrymme än Klüft och Kallur, vilken längdåkare som får mer utrymme än Kalla m m. Är inte det relevant? frågar Robert Laul.

Intresset för vem som får mest utrymme inom de olika sporterna kan diskuteras. Om man ser till helheten som Kontring gjort under de perioder vi granskat DN, Aftonbladet, SVT, Radiosporten och TV4, så har rapporteringen om individuella idrottare handlat om män, i dubbelt så många fall som de handlat om kvinnor.

Josefine Frej

De flesta journalister Kontring pratat med tar upp skidsport som exempel på en sport där kvinnorna dominerar. Enligt Kontrings uppgifter kommer dock inte kvinnorna över 50 procent i mer än ett enda fall, omnämnda på radion. En faktor som kan påverka resultatet är att tränarna i de flesta fallen är män. 163 av de 1947 undersökta artiklarna och inslagen handlar om skidsport. SVT 50 inslag, TV4 18 inslag, SR 8 inslag, Aftonbladet 39 artiklar, DN 49 artiklar.

Vilken sport skulle du vilja se mer av i medierna?

Cecilia, 43:
– Jag är väldigt osportig, så ingen alls.

Martin, 23:
– Gärna tyska fotbollsligan Bundesliga.

Matilda, 18:
– Ridsport, framförallt hoppning..

Sporterna som utövas

Tränings och tävlingsaktiviteter i åldrarna 7 till 70 år uppdelat efter kön. Siffrorna är angivna i tusental

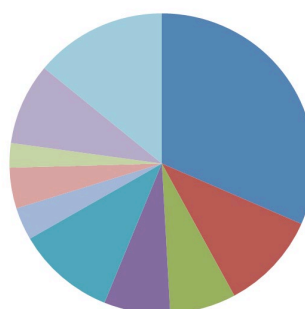
Män	Antal män	Kvinnor	Antal kvinnor
Fotboll	428	Gymnastik	237
Innebandy	199	Fotboll	178
Golf	186	Ridning	160
Ishockey	168	Friidrott	111
Skytte	165	Handboll	87
Friidrott	128	Golf	87
Kampsport	113	Innebandy	69
Motorcykel	107	Kampsport	69
Handboll	97	Simning	58
Bilsport	87	Boxning	51

Källa: Idrotten i siffror, Riksidrottsförbundet

Sporterna som syns

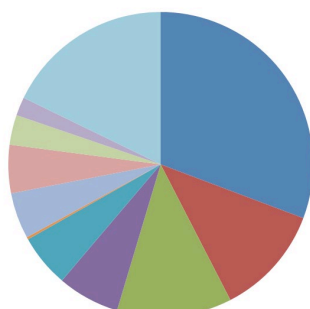
- Fotboll
- Ishockey
- Skidsport
- Friidrott
- Tennis
- Trav
- Handboll
- Motorsport
- Golf
- Ingen sport
- Övrig sport

Sveriges Radio

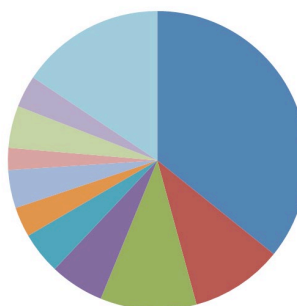

Andelarna i diagrammen är beräknade utifrån hur många artiklar eller inslag som har handat om respektive sport, ingen hänsyn har tagits till artiklarna/inslagens längd.

Sveriges Television

DN

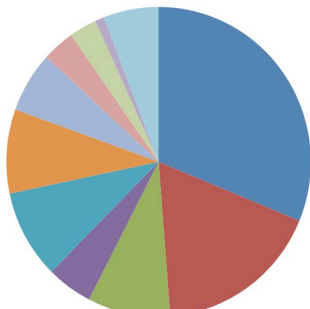

Total antal artiklar: 1947

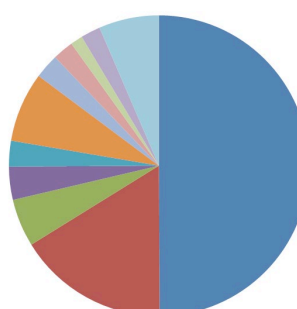
Antal artiklar Sveriges Radio: 114

Antal artiklar Sveriges Television: 410

TV4

Aftonbladet

Antal artiklar TV4: 205

Antal artiklar DN: 461

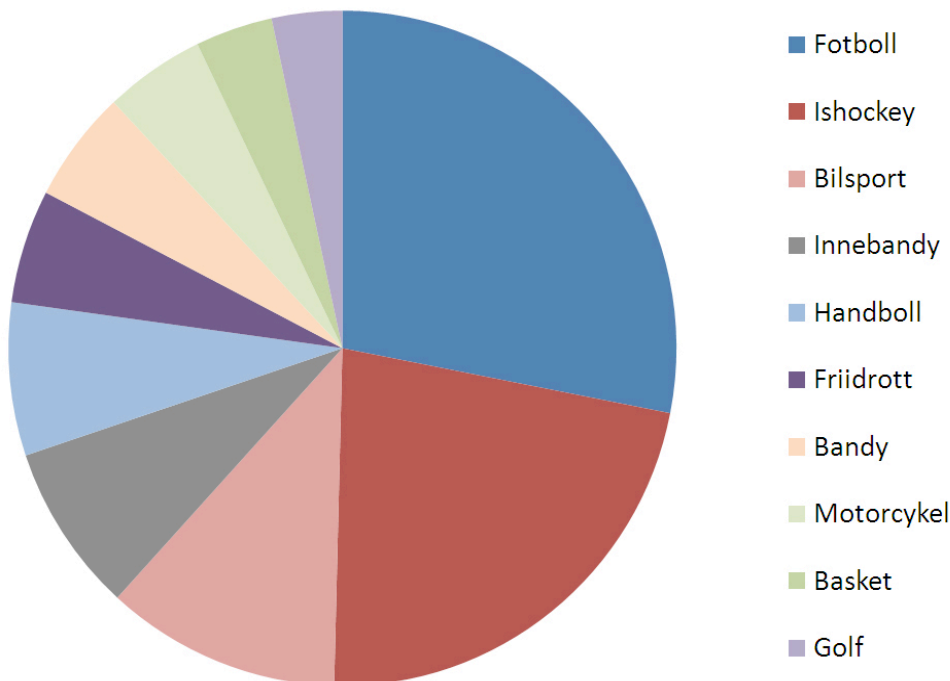
Antal artiklar Aftonbladet: 757

Sporterna som folk följer på plats

Jämförelse

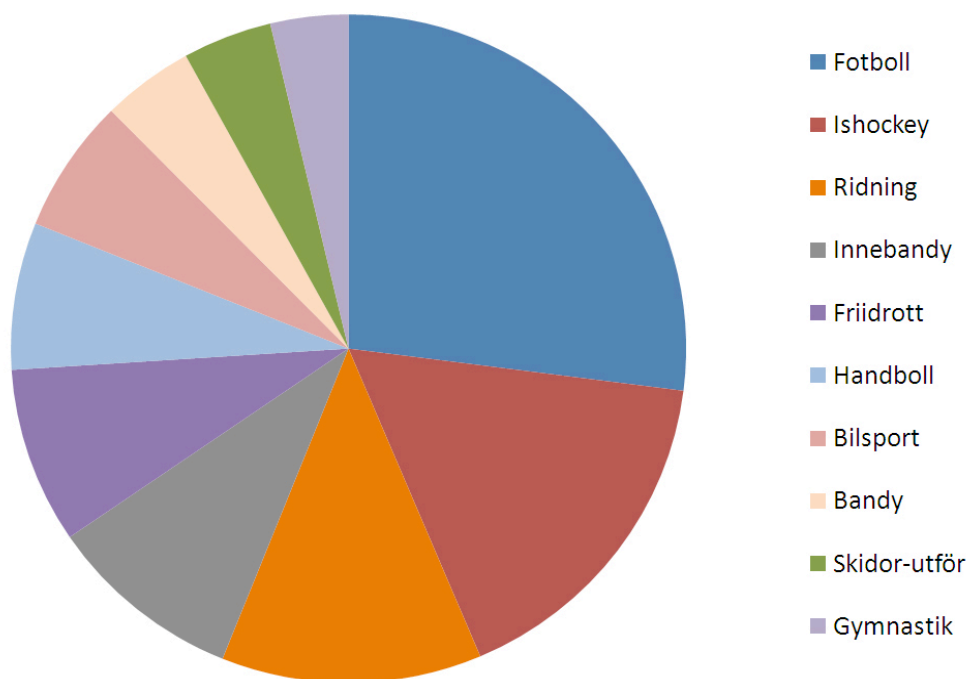
Tittar man på de sporter som män varit åskådare på minst en gång under 2006 så stämmer sporterna hyfsat överrens med de tio största sporterna i medierna. Fotboll, hockey och motorsport och handboll är stora sporter både i medierna och sett till antalet åskådare. Innebandy dyker upp på både männens och kvinnornas tio-i-topp men syns dock inte mycket i medierna. Skidsport däremot syns en hel del i medierna, men finns bara med på kvinnornas tio-i-topp. Kanske är det kylan som är anledningen. Men vad är förklaringen till att till exempel tennis är så stort i medierna och inte på plats, vare sig bland män eller kvinnor? Intressant ur ett genusperspektiv är i alla fall att på kvinnornas tio-i-topp dyker två sporter upp som inte ens är nära att vara bland de tio största mediesporterna, nämligen ridsport och gymnastik

Manliga åskådarsporter tio-i-topp

Diagrammet visar de sporter som män varit åskådare på minst en gång under 2006.
N = 3 931 000

Kvinnliga åskådarsporter tio-i-topp

Diagrammet visar de sporter som kvinnor varit åskådare på minst en gång under 2006.
N = 2 710 000

Källa: Åskådare, Riksidrottsförbundet

EN i mängden

Kvinnliga journalister är i klar minoritet på de flesta sportredaktioner. På DN finns det till exempel bara en enda en kvinnlig reporter på sporten, nämligen Malin Fransson.

– Jag har jobbat med sport i 16 år. Hade du frågat mig för 16 år sedan om att så här lite skulle ha hänt så hade jag sagt "Inte en chans". Jag trodde att det skulle vara helt andra sportsidor. Framförallt helt andra sammansättningar på redaktionen, säger Malin Fransson.

När hon försöker hitta svaret på varför så få kvinnor arbetar med sportjournalistik hamnar resonemanget i klassiska könsfrågor. När det gäller att ta hand om barn så är det fortfarande så i de flesta familjer att det är kvinnorna som har det största ansvaret.

– Har man huvudansvar för småbarn så är det inte lätt att ha det här jobbet. Så krasst är det. Det är extremt mycket kvällar, det är mycket helger, det är snabba ryck. Min egen arbetsdag började klockan nio och kommer att vara slut tio ikväll.

PÅ JUST DETTA OMRÅDE tycker hon inte att redaktionerna kan styra. Det är något som familjerna måste bli bättre på att lösa.

– Men det är ju lätt för mig att säga som inte har några barn, säger hon.

Sedan kommer hon in på andra orsaker till bristen på kvinnliga sportjournalister. Som att det är tufft att vara i minoritet, oavsett vad man arbetar med.

– Det är inte så lätt att komma in som tjej. Du måste ta plats och

samtidigt får du inte ta för mycket plats. Du får vara beredd att ständigt bevisa vad du kan. Det är rätt hårda krav.

Hon ser dock inga problem i att möta manliga idrottare idag. De tycker inte att det är lustigt att tjejer kan sport. Däremot skulle Malin Fransson gärna se fler kvinnor på redaktionen.

– Jag tror att en bättre könsblandad redaktion ger möjligheter att söka andra vägar. Herrfotboll och herrhockey kommer nog att dominera de närmsta 20 åren, men de behöver kanske inte dominera så här mycket.

LARS GRIMLUND PÅ samma redaktion funderar i andra banor. Eventuellt finns det helt enkelt inte lika många kvinnor som män som är intresserade av sport.

– Det är så sällan vi anställer personal tyvärr så jag vet inte alls hur fördelning är mellan de som söker. Men det är mer män som söker, helt klart, säger han. Men när man anställer så vet jag ju att de tänker på genus.

Redaktionens storlek har förändrats över tid, men så vitt Lars Grimlund minns så har det alltid funnits några kvinnor på sportredaktionen.

– Ingen har slutat för att de har tyckt att arbetsplatsen har varit jobbig eller gubbig eller så. Men lite skinn på näsan måste man ha. Men det måste man nog ha som sportjournalist över huvud taget. Och så är det ju killarnas omklädningsrum och sånt och det är ju inte så lätt, säger han.

Även Aftonbladets Robert Laul är inne på att det har med olika

intressen att göra.

– Det kanske låter som att man sitter fast i gamla mönster, men någonstans kan det ju faktiskt också vara så, säger han.

Robert Laul påpekar att det är färre tjejer som söker sig till redaktionen.

– Av hundra sökande är kanske 5 eller 10 på sin höjd tjejer. Det är väldigt få. Vi är Sveriges största

”Har man huvudansvar för småbarn så är det inte lätt att ha det här jobbet. Så krasst är det.”

sporttidning med ambition att vara den bästa. Därför blir det ju rätt naturligt vid en urvalsprocess att det blir mindre tjejer rent statistiskt, säger Robert Laul och påpekar noggrant att han inte på något sätt menar att de kvinnor som arbetar på redaktionen skulle vara sämre än männen.

Enligt Robert Laul är det förmodligen mycket svårt eller rent av omöjligt att arbeta som sportjournalist utan att själv vara sporttokig.

– Sport är ju ett särområde på det sättet att du skriver för en publik som är rätt kunnig och intresserad. Därför krävs det att alla som jobbar här har ett ganska stort sportintresse. På nyheterna kastas man mellan massa olika områden. Här jobbar man med samma grejer hela tiden.

Cathrine Hofbauer

*Malin Fransson började som hockeyreporter på DN, men täcker nu även ridsport
Foto: Cathrine Hofbauer*

Goldie begrundar

Låt oss begrundar varför Emma Andersson egentligen hamnar på Aftonbladets sportsidor. Visserligen är hon NHL-proffset Henrik Zetterbergs flickvän, men huruvida hon är "en svensk korsning av Pippi Långstrump och Pamela Anderson" eller vad hon "kvittrar" fram har med sport att göra kan man ju undra? Och varför får aldrig, exempelvis, Therese Alshammars pojkvän chans till att "kvittra" fram kommentarer? Eller varför får inte han figurera som en korsning mellan stålmannen och Alexander Skarsgård?

Låt oss begrundar varför man i SVT väljer att fråga Charlotte Kalla "är du ledsen?" efter att hon presterat dåligt i VM 2009. Medan det vid flertalet tillfällen funnits män som gråtit, utan att få en kommentar överhuvudtaget. Vad är det för fel på att framställa gråtande män? Eller varför skall Kalla tvingas till konfrontation, medan männen slipper undan?

Låt oss begrundar varför TV4 väljer att visa Marta

och hennes fotbollslag när de har en modevisning där de visar upp sina nya dräkter. När kommer TV4 visa IFK:s herrlag i deras nya mundering? Varför välja att lägga fokus på deras nya outfit, istället för att låta

"När kommer TV4 visa IFK:s herrlag i deras nya mundering?"

prestationen eller resultat styra som i så mycket annat av all sportrapportering?

Låt oss begrundar vad följande kvinnor har med sport att göra: Kicki Danielsson, Renée Nyberg och Charlotte Perrelli. Varför tycks det så lätt att i vissa av fallen raljera om kvinnor som inte ens har med sport att göra, i diverse krönikor och så vidare? När ska Lasse Kronér och Rickard

Sjöberg äntligen få det utrymme de förtjänar?

Sist, men inte minst, låt oss begrundar följande citat från Aftonbladets sportbilaga: "Ashley Harkleroad för en tynande tillvaro i proffstennisens skugga. Men snart vet alla vem hon är. 23-åringen skall vika ut sig i Playboy i augusti. Nakenbilderna är redan tagna..."

Äntligen får Ashley Harkleton den uppmärksamhet hon förtjänar?
Foto: Cathrine Hofbauer

*Annika Greder Duncan får ses som en veteran inom sportjournalistiken
Foto: Josefine Frej*

Inga kommentarer

Många småpojkar drömmer om det och börjar öva redan i sandlådan. Våldigt få kvinnor gör det och de möts ofta av ett stort motstånd. Det handlar om den sista manliga utposten inom sportjournalistiken - kommentatorsbåset.

– Jag håller på att bli tokig, jag får ju inte någon att vilja göra det, säger Annika Greder Duncan, producent och arbetsledare på Radiosporten.

Hon har själv kommenterat, främst damfotboll, och berättar om tveksamheten som drabbade henne.

– Och så var ju inte jag så bra i början och då fick man ju tre miljoner mail om hur usel man var, minns hon. Men så länge man höll sig till damfotboll var det OK för det var ju ändå så ointressant tyckte de som skrev.

När Annika Greder Duncan

började kommentera herrmatcher på webben blev det mer liv. Men vid det laget hade hon hunnit bli varm i kläderna och fått självförtroende och berördes inte lika mycket av kritiken.

– Ni får väl leva med att jag har snott ert jobb tänkte jag då, berättar hon.

NÄR DEN BRITTISKA journalisten Jacqui Oatley 2007 skulle börja kommentera tv-sänd fotboll för BBC blev det tydligt hur känslig frågan med kvinnliga kommentatorer är. Hon hade i flera år kommenterat fotboll i radio inför miljontals lyssnare, men ändå var det många som tyckte att hon inte var kvalificerad nog. Trots att hon är både erfaren journalist och före detta fotbollsspelare ifrågasattes hennes intresse och kunskap. Hennes röst jämfördes med en siren och många tyckte att

sportvärlden helt enkelt hade blivit för politisk korrekt. Det finns idag en mängd hatgrupper på Facebook, men även minst en stödgrupp.

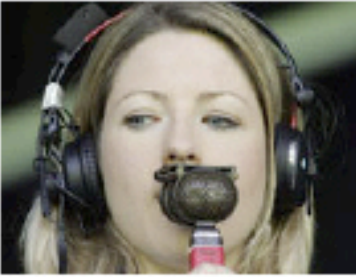
KRITIKEN SOM kvinnliga kommentatorer får utstå verkar trots allt bara vara en av flera anledningar till att så få kvinnor blir kommentatorer. Enligt Annika Greder Duncan drömmer nästan alla killar som börjar på Radiosporten om att referera. Men tjejerna har andra drömmar.

– De är intresserade av sport, men de vill vara programledare, göra intervjuer och reportage och kan mycket, men det är inga som vill sitta från början till slut och göra en hel match.

DEN BESKRIVNINGEN stämmer väl in på Jane Björck, programledare och redaktör på Sveriges television.

– Jag fick frågan redan på 80-talet,

facebook Home Profile Friends Inbox Settings Logout Search

how to officially complain about the woman commentator

Wall Info Photos Discussions

Basic Info

Name: how to officially complain about the woman commentator on match of the day

Category: Common Interest – Beliefs & Causes

Description: quite frankly its a disgrace to have a woman commentating on MOTD. So here i have provided a few easy steps on how to officially complain.

Privacy Type: Open: All content is public.

Contact Info

Email: disgrace@unhappyviewer.com

Website: <http://www.bbc.co.uk>

Office: manchester

Location: manchester

Recent News

News: heres a template to make your complaining easier, use it if you wish.

Dear BBC,
 After the performance of Jacqui Oatley on Match of the Day on the 13/04/2007 I would like to make a complaint. Clearly Jacqui's commentary ability does not match that of other commentators on Match of the Day or on 5live. I can only assume that she has been picked because she is a woman. It is unacceptable that she should be picked on the basis of her gender. If she was of a similar ability level to other commentators then i would have nothing to complain about but the fact is she is not. This has certainly lowered my opinion of the BBC and i know i am not alone on this issue.

As i have complained before i would appreciate not being dealt with by a standard reply Email, this would only confirm that the BBC has no connection to its viewers.

Yours
 (put your name here)

Information

Category: Common Interest – Beliefs & Causes

Description: quite frankly its a disgrace to have a woman commentating on MOTD. So here i have provided a few easy steps on how to officially complain.

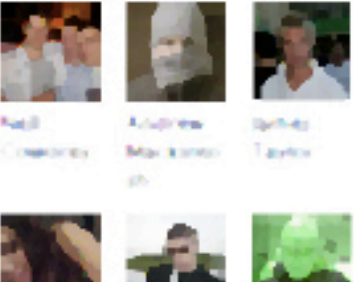
Privacy Type: Open: All content is public.

Admins

There are no admins left in this group!

Members

6 of 81 members See All

Näthetet är ibland stort. I det här fallet är det Jacqui Oatley som råkar illa ut. Bilden kommer från Facebook och är redigerad. Ingen text är dock ändrad.

men jag ville inte kommentera. Jag tyckte inte att det var min grej helt enkelt, men det är ju personligt.

Samtidigt tycker hon att det behövs kvinnor som kommenterar och hoppas att det kommer att bli naturligt med tiden.

Även Maud Bernhagen på TV4 håller sig bort från kommentatorsbåset.

– Just kommentatorsbiten är på något sätt det sista fästet. Jag skulle inte utsätta mig för det, säger hon. Några har försökt och fått väldigt mycket kritik.

Då verkar det lättare att som kvinna att ta sig in på expertkommentatorssidan. Där finns på TV4 till exempel både Ylva Nowén och Malin Swedberg.

Bo Reimer gör i sin bok Uppspel en tillbakablick på sportbevakningen i etermedierna i Sverige. Han beskriver sportkommentatorernas situation i en tid då det alltså bara var en sändning åt gången och kommentatorerna alltså fick väldigt stor uppmärksamhet från publiken. "Arbetet som TV-sportkommentator verkade

*Maud Bernhagen, programledare och redaktör på TV4
funderar inte på att börja kommentera.
Foto: Cathrine Hofbauer*

inbegripa en inledande hårdhänt behandling som sedan succesivt mildrades.”

Maud Bernhagen, Annica Greder Duncan och Malin Fransson på DN säger alla tre att de upplever att kvinnliga sportjournalister bedöms hårdare än manliga. Det är dock inte alla som håller med. I en krönika lyfte sportjournalisten

Claes Runheim för några år sedan fram den motsatta åsikten. I krönikan säger han om kvinnliga sportjournalister: ”Det spelar ingen roll hur dålig man än är, man är på något sätt i alla fall bra.” Åsikterna är många och ventileras flitigt i olika nätforum.

Cathrine Hofbauer

Röster från webben

”Tjejer kan inte kommentera alla sporter för dom e så gnälliga och så tråkiga och lyssna på för det finns igen power i deras kommenterande och om du nu så gärna vill se kvinnliga kommentatorer och kvinnlig sport så kan du väl skriva till svt och be dom göra en kvinnlig sportkanal där dom bara visar kvinnliga idrotter med kvinnliga kommentatorer.”

SVT Forum 2009-05-29

”Jag tycker inte det skall finnas kvinnliga programledare för sport öht. Dom har inte förmågan att leva sig in i sportdramatik, saknar den rätta nerven s a s. Den är förbehållen killar, som är födda med tävlingsinstinkt, vilket också kommer till uttryck hos dom som refererar.”

Flashback forum 2005-10-17

”Jag måste säga att jag uppskattar alla kvinnliga kommentatorer med ett undantag; Åsa Edlund. Hon är bedrövlig. En klar favorit är Maria Strandlund på Eurosport. Väldigt kunnig och lugn och sansad i sitt kommenterande. Tina Nordlund är en annan som bara blir bättre och bättre.

Flashback forum 2005-10-17

”De sämsta är väl ändå kvinnorna i SVT:s studio, ibland känns det som att de tror att alla som tittar är barn plus att det märks att det fattas en hel del kunskaper om sport som man lättast får genom att idrotta själv.”

AlltOmTV.se 2006-02-15

”Prestationen ska vara

Det journalistiska skall styra. Både när det gäller vem som intervjuar och vilka som intervjuas. Det anser SVT-sportens reporter Pelle Nyström, som i grunden är motståndare till könskvotering.

De flesta sportredaktioner är än idag väldigt mansdominerade, och titt som tätt kommer diskussionen om könskvotering upp. Pelle Nyström är reporter på SVT sporten och han menar att han ser gärna fler kvinnliga sportjournalister, men då skall de också ha kvalitéerna för det.

– Om de bara är där som ”kuttersmycken” blir det en väldigt felaktig snedvridning. Den stora faran blir om man sätts på en uppgift man inte klarar av. Då blir tittarnas dom väldigt hård. Det kan slå tillbaks på alla tjejerna.

På samma sätt anser han att rapporteringen från manlig och kvinnlig idrott skall vara jämställd, men den skall grundas på resultat.

– Prestationen skall vara vägledande, platsar det inte ska det inte med.

PELLE NYSTRÖM SÄGER att bra damer får lika mycket uppmärksamhet som männen. Som exempel nämner han att när Anja Pärson och ”Pillan” (Pernilla Wiberg, reds. anm.) var som störst, då bevakade redaktionerna dem mycket mer än herrlandslaget.

Precis som många andra sportjournalister Kontring pratat med anser Pelle Nyström att den journalistiska produkten inte skiljer sig beroende på reporterns kön. Däremot menar han att personens bakgrund kan spela roll.

Att tjejer kanske ser saker från ett annat perspektiv än

”Är det inte tillräckligt bra kanske hon får mer stryk för att hon är tjej.”

männen, exempelvis bakomliggande faktorer. Medan männen är

mer resultatnriktade. Detta är även något Petra Thorén på Aftonbladet bekräftar. Mer manliga ämnesområden är exempelvis vinklingar mot resultat och pengar.

– Jag har fått lära mig att pengar är intressanta vinklar, som många män gillar att läsa om, säger hon.

Pelle Nyström menar också att på grund av den manliga dominansen på redaktionerna går man miste om vissa ingångar. En del intressanta ämnen och vinklar tas inte upp av de manliga sportjournalisterna,

a vägledande”

Ingen kvotering behövs, anser Pelle Nyström på Radiosporten
Foto: Goldie Lind

eftersom männen i många fall inte upplever dem som ett problem.

– Ett exempel är ätstörningsproblematiken, som är ett jättesvårt ämne att närma sig, speciellt om man är man, säger han. Hade det funnits fler kvinnliga sportjournalister hade vi fått fler ingångar och perspektiv.

CHRISTIAN OLSSON på radiosporten berättade att lyssnarna ofta kan reagera kraftigt när en kvinna refererar eller har gjort inslag. Och att kritiken ofta

bara kommer för att hon är just kvinna. Pelle Nyström är inne på samma område, men han menar att:

– Är det inte tillräckligt bra, kanske hon får mer stryk för att hon är tjej.

Christian Olsson tror också att det är en barriär som måste brytas, man måste bara hitta en tjej som vågar och är duktig nog.

Generellt anser Pelle Nyström att sportjournalistiken har förändrats oerhört under de åren han har jobbat. Speciellt språket och

Men lilla gumman, hur ser du ut?

Enligt tidigare forskning så är det oftare så att kvinnor blir omnämnda som fruar, mammor, flickvänner eller som tjejer istället för kvinnor, samtidigt som männen blir kallade herrar eller män. Dessutom har de oftare smeknamn eller kallas lilla gumman. En undersökning gjord i USA har fokuserat på att undersöka hur ofta kvinnliga idrottare blir beskrivna för sina idrottsprestationer jämfört med hur ofta de blir omskrivna för hur de ser ut och andra liknande ytliga aspekter. I de flesta fallen handlade artiklarna om deras utseende och familj.

Samma undersökning visar att tittarna/läsarnas uppfattningar om idrottarna var olika beroende på hur de hade blivit omnämnda. I de fall där idrottarna blivit beskrivna angående hur de ser ut snarare än om deras prestationer, tyckte tittarna/läsarna att de var mer attraktiva än de som blivit beskrivna om sina prestationer.

Josefine Frej

Källa: *He's a laker, She's a loo-ker*, 2001. Jennifer L. Knight2 and Traci A. Giuliano

jargongen.

– Tidigare var det mycket fest och dunka varandra i ryggen, säger han.

Även fast han menar att det är lite jargong kvar, så tror han att det är lättare idag att komma in som kvinnlig sportjournalist än för 15 år sedan.

Goldie Lind

Journalist - Då och Nu

Att utgå ifrån att journalistyrket från början var tillägnat männen, anses idag inte som särskilt kontroversiellt. Men när fick kvinnor tillträde till redaktionerna? Fick de lov att rapportera inom alla områden? Och hur har utvecklingen sett ut?

Monika Djerf-Pierre har i sin artikel "The gender of journalism" valt att dela in kvinnliga journalisters historia i tre epoker. "Era of the token woman (1900-1950), the Era of the critical mass (1950-1985), and the Era of feminization (1985 onwards)".

DEN FÖRSTA ERAN karaktäriseras till en början totalt av manlig dominans. 1914 finns den första statistiken att tillgå, och den visar att runt 11 procent av alla som arbetar på en tidningredaktion i Stockholm var kvinnor. Men radions intåg 1925 kom att bli ett bakslag. Inte förrän på 40-talet anställdes en kvinna som producent på radion. Och då var det som producent för program riktade mot kvinnor och barn.

DEN ANDRA ERAN kommer enligt Monika Djerf-Pierre igång ungefär samtidigt som väldfärdsstaten började byggas. Tidningsmarknaden förändrades och många tidningar tvingades att lägga ner under 40- och 50-talet.

Radion utökade antalet kanaler och tv började sändas i Sverige 1956. Redan tidigt på 50-talet startade professionaliseringen av journalistyrket. Antalet kvinnliga journalister steg under perioden, men andelen steg inte lika fort. I ledningen var avsaknaden av kvinnor fortfarande tydlig. Det var också skillnad i vilka ämnen kvinnor och män fick bevaka.

"En bättre könsblandning på redaktionerna skulle skapa nya möjligheter att söka nya vägar."

Bland de sportjournalister som Kontring har träffat verkar den generella åsikten vara att det inte finns några skillnader i vilka sporter som män och kvinnor får bevaka idag. Däremot finns det fortfarande specialområden där kvinnor är underrepresenterade. Både Annika Greder Duncan och Maud Bernhagen belyser bristen på kvinnliga kommentatorer. Kontrings kvantitativa undersökning visar dessutom att de experter som intervjuas

i TV uteslutande är män under undersökningsperioden. På Sveriges television är det en majoritet kvinnor som arbetar inom produktion, men däremot är det färre kvinnor än män som arbetar som reportrar.

DEN TREDJE ERAN som Monika Djerf-Pierre beskriver tar sin början i mitten av 80-talet och sträcker sig in i nutiden. Numera är det en jämn könsfördelning bland journalisterna. Fortfarande släpar dock andelen kvinnor i ledningen efter. Mellan 1985 och 1995 minskade fenomenet att kvinnor och män skrev om olika ämnen, men under 2000-talet verkar detta fenomen ha ökat igen. Monika Djerf-Pierre skriver att svenska journalister är överens om att en jämnare könsfördelning på redaktionerna, har påverkat journalistiken genom att introducera nya perspektiv, bredda redaktionens erfarenhet och att utöka urvalet av uppslag. Malin Fransson som är sportjournalist på DN tar i sin intervju upp att en bättre könsblandning på redaktionerna skulle skapa möjligheter att söka nya vägar. Hon tror att herrfotboll och herrhockey förmodligen ändå skulle dominera framöver, men kanske inte i samma utsträckning som nu.

Cathrine Hofbauer

Män och kvinnor arbetar olika

Svenska journalister anser själva att män och kvinnor har olika perspektiv och arbetssätt, vilket visar att det finns "manlig" och "kvinnlig" journalistik. Däremot finns det inga klara samband om

hur det faktiskt sker.

I en undersökning har journalister fått svara på hur de anser att kvinnor på redaktionerna har förändrat journalistiken, de flesta svarade att det gav ett bredare perspektiv och bredare erfarenhet.

Enhälligt ansåg de att fler kvinnor

på redaktionerna leder till att det blir en annan nyhetsvärdering samt andra vinklar än om det bara är män på redaktionerna.

Josefine Frej

Källa: *Gender and newsroom, 2004* av Marjan de Bruin och Karen Ross

Lars Grimlund arbetar som fotbollsreporter på DN
Foto: Cathrine Hofbauer

Tjejer måste inta ledningen

Det är generellt sett få kvinnor som jobbar med sport i medievärlden. Med få kvinnor på redaktionerna är det förståeligt att tjejer får mindre utrymme i media än männen.

Men det räcker inte med fler kvinnliga reportrar. Enligt Lars Grimlund, reporter på DN, behöver tjejerna komma högre upp i hierarkin för att det ska bli någon större förändring.

I ett stimmigt caféområde vid DN:s kontor träffar Kontring Lars Grimlund för att prata om kvinnor i sporten. Stimmigt är det eftersom Gudrun Schyman sitter några bord bort och intervjuar DN:s sportchef Nils Palmgren i samma ämne som en uppföljning på ett av Annika Lantz program på P4.

Gudrun Schyman undrar varför det är så få tjejer på bild i tidningen, och Nils Palmgren svarar att herrfotboll och herrhockey är de sporter som dominerar idag. Av den enkla anledningen att det är det som läsarna vill ha.

LARS GRIMLUND JOBBAR som fotbollsreporter på DN:s sportredaktion. Trots det är han skeptisk till hur mycket fotboll som rapporteras varje dag i tidningen. Han ifrågasätter till exempel varför det ska stå om Zlatan varje gång han spelat match, oavsett om han gjort något exceptionellt bra eller inte.

– Aftonbladet kan jag förstå eftersom de behöver sälja lösnummer, men vi behöver inte ha så mycket fotboll.

UTRYMMET SOM fotbollen tar i tidningarna, kunde användas till att skriva om annan sport, däribland sport utövad av kvinnor. Lars Grimlunds enda kvinnliga reporterkollega på DN, Malin Fransson, tycker även hon att man kunde dra ner på fotbollsrapporteringen.

– Om man drog ner den med 10-15% skulle det fortfarande finnas mycket fotboll, men även massa plats för annan sport.

MEN FÖR ATT DET ska bli någon förändring måste det ske högre upp tror Lars Grimlund. Som reporter finns det en gräns för hur mycket man kan påverka. Man kan ha egna förslag på artiklar och på olika vinklar, men det är hos ledningsgruppen som besluten tas. Det är hos cheferna som genustänket måste in, menar Lars Grimlund.

– Skulle sportchefen vara en kvinna skulle man kunna påverka det ganska mycket.

DETTA ÄR ÄVEN något som Maud Bernhagen håller med om. Hon arbetar som redaktör och programledare på TV4 Sporten och hon pratar mycket om att man alltid har ett val att göra. Vill man förändra så kan man göra det, man måste bara välja aktivt vilka inslag som kommer med och vilka som inte gör det.

– Om jag står mellan två val så väljer jag aktivt damidrott, säger Maud Bernhagen.

Josefine Frej

Personligheten är grejen - Inte vilket kön du har

Varje dag läser hundratals människor Aftonbladets rosafärgade sportbilaga. En sportbilagasom anses omfattande och aktuell. Men också en bilaga där männen dominerar. Kontring har träffat en av Sportbladets kvinnliga journalister, Petra Thorén, för ett samtal om omklädningsrum, personligheter och utveckling.

Mitt på Kungsgatan i Göteborg finner man Aftonbladets lokaler. Det är stort, luftigt och nästan tomt. Nedskärningarna har drabbat även dem. Och i tider som dessa när tidningar tvingas lägga ned till höger och vänster, pratar Petra Thorén om vikten av att vårda sina läsare.

- Vi tänker kommersiellt, och det vi tror läsarna vill ha, det ger vi dem. Vi har inga public service krav och just nu är det läge att vårda de läsare vi har.

ENLIGT AFTONBLADETS egna läsarusundersökningar är det framförallt män i 30-40-årsåldern som läser Sportbladet. Inte så konstigt då kan man tänka att det mesta handlar om manliga idrottsutövare och deras prestationer. Men Petra menar att om kvinnliga idrottsutövare är framgångsrika, så står resultaten för sig själva. Men hon medger att det inte är en jämställd bevakning, precis som hon inte anser att idrotten i sig självt är jämställd.

- Damfotbollen får oförtjänt lite utrymme, och det är ett problem. Men det är också en fråga för

ledningen, det är viktigt att det avsätts tid och resurser för det som skall bevakas.

Rent generellt anser Petra att genusproblematiken måste upp på en högre nivå. Hon menar att redaktionen konstaterar att det är ett problem, men sedan görs det inget åt det. Även om bevakningen blivit bättre, finns det mycket kvar att göra.

PETRA THORÉN vill inte säga att kvinnor och män rapporterar olika, exempelvis så är den snabba sportrapporteringen ganska likriktad. Däremot kan det finnas skillnad vid längre intervjuer, men då anser hon att det är personligheterna som skiljer sig och vilka personliga erfarenheter man har, som i första hand styr rapporteringen.

- Jag tror det finns både manliga och kvinnliga sidor hos både män och kvinnor.

Men som tjej har hon aldrig känt sig orättvist behandlad. Även fast hon i början ville visa sig lika bra som alla andra, så menar hon att oavsett vilken arbetsplats man är på så vill man identifiera sig med gruppen. När det kommer till vem som får rapportera vad och vilka som får toppa med sin nyhet säger hon:

- Bästa "grejen" drar på huvudnyheten. Om du har en man och en kvinna som gjort samma sak, så är det den med bästa vinkeln som får det. Bästa storyn avgör alltid.

Däremot kan hon uppleva en väldig skillnad mellan henne

och hennes manliga kollegor efter herrfotbollsmatcher. De manliga journalisterna kliver rätt in i omklädningsrummet efter matchen, medan Petra Thorén väljer att stanna kvar utanför.

- Jag väntar utanför, vilket innebär att jag står där själv och väntar, med en rädsla att jag skall missa någonting.

När hon började jobba, klev hon också in, men hon menar att det blivit mer genant ju äldre hon blivit. Att vara med i just omklädningsrummet upplever Petra Thorén som väldigt viktigt för många manliga journalister, men hon berättar också att allt fler omklädningsrum har börjat stängas för allmänheten.

NÅGOT SOM DÄREMOT komplicerar bilden av kvinnliga och manliga journalister är jargongen som kommer från läsarhall. Petra upplever att kvinnliga sportjournalister får utstå mycket mer hårda kommentarer från läsarna än hennes manliga kollegor. Hon kallar det för en subkultur som är tråkig att ha att göra med.

- Folk drar sig inte för att skicka horribla mail, och det är lättare att säga "gå tillbaks till spisen" till en kvinna, än en man, för man förutsätter att han är kompetent.

Petra Thorén anser att sportjournalistiken än idag är väldigt traditionell. Men för henne är det viktigast att göra en modern tidning, där bevakningen är modern och jämställd. Där jämställdhet innebär lika chanser.

Goldie Lind

Petra Thorén är fotbollsreporter på Sportbladet
Foto: Goldie Lind

Hallå där Jane Björck, SVT

Varför är det så få tjejer som syns i sporten?

– Jag har varit på tv-sporten i 20 år. Jag har märkt en klar förbättring när det gäller medvetenheten när det gäller att styra det där lite grann. De som verkligen har slagit sig fram internationellt, de upplever jag alltid har fått stor uppmärksamhet. Där tror jag att tjejerna med åren har fått minst lika mycket uppmärksamhet som killarna. Det stora problemet, där vi kan göra mycket mer, det är lagidrotter nationellt. Vår redaktion diskuterar varje dag; om vi tycker att det har blivit dålig balans mellan tjejer och killar.

Den här medvetenheten du pratar om, var kommer den ifrån?

– Det tror jag är naturligt eftersom vi har blivit så otroligt många fler tjejer. Det är klart att man tar med sig sina egna erfarenheter när man börjar jobba, av eget idrottande. Sen tror jag att det är så att utvecklingen går framåt. Det är ju mer med jämställdhet överhuvudtaget och då kommer ju det här tänket in naturligt, för det är ju inget som vi ska konstruera. Det ska till slut kännas lika naturligt att bevaka tjejerna som killarna. Men inte krystat heller. Lika väl som det kan vara tre tjeje grejer som är bäst en dag lika gärna ska man inte skippa något som är högklassigt på herrsidan bara för att. Det gynnar ju inte tjejerna heller att man tar in saker som inte platsar. Det ska absolut vara ett medvetet tänk och medvetna val för att jämna ut det, men det ska samtidigt vara på ett sätt som verkligen gagnar tjejerna och tjejidrotten.

Kvinnor har mindre

Kvinnliga reportrar är mindre stjärnfixerade och mer prestigelösa. Män håller koll på varandra och verkar mer beroende av andra mäns kommentarer och ryggdunkningar. Det tycker Annika Greder Duncan, journalist och producent på radiosporten.

Fenomenet är vanligast bland journalister som bevakar internationell fotboll.

– De bevakar varandra, de berömmar varandra och de är väldigt tråkiga, säger Annika Greder Duncan.

Hon tycker att innehållet i sportsändningarna blir bättre om journalisterna vågar gå utanför mallen.

– Jag har väldigt goda erfarenheter av kvinnliga reportrar, de är på

något sätt mindre stjärnfixerade. De har säkert också idoler, men är inte lika fixerade och också lite mer öppna för lite galna idéer. De är också mer benägna att hitta nya sätt att hitta något kring en människa, säger Annika Greder Duncan och fortsätter; nu generaliserar jag lite men väldigt många män verkar otroligt beroende av andra mäns kommentarer och ryggdunkar.

VID PRESSKONFERENSER med Zlatan till exempel brukar Annika Greder Duncan instruera alla radiosportens reportrar att micka upp och ställa mycket egna frågor om Zlatan inte ställer upp på någon enskild intervju. Men det är mest tjejerna som verkligen gör det.

– Linn Nenzén till exempel, hon är skitduktig. Hon tar över presskonferensen och ställer

prestige

Annika Greder-Duncan är producent och journalist på Radiosporten.
Foto: Josefine Frej

hälften av alla frågorna till Zlatan.

Annika Greder Duncan tror att män är så rädda att inför alla andra ställa fel fråga. Tjejer har ofta mindre prestige. Modigast är man ju när man vågar vara korkad. Om man vågar ställa en fråga som är öppen får man ofta ett bättre svar. Men alla håller inte med. Malin Fransson som är sportreporter på DN säger att hon som kvinna gärna vill kunna lite mer än vad killarna kan.

– I och med att du känner att du är i minoritet så känner du någonstans att du måste visa att du är värd den här platsen, säger Malin Fransson.

Även Jane Björk på SVT håller med Malin Fransson.

– Snarare är man lite mer mån om att inte skilja ut sig för mycket, säger hon.

Stället tror hon att det kanske

handlar om att man inte vill verka dum på sitt expertområde. Därför kan det vara bra att ställa frågor inom ett område som man inte är så insatt i. För då vågar man ställa de där frågorna som TV-tittarna undrar om.

INOM ETERMEDIERNA är könsfördelningen jämnare än i de tryckta medierna. Sammansättningen på redaktionen spelar stor roll.

– Fler tjejer på redaktionerna, fler människor som har lite större och bredare syn på idrott, bidrar till att göra bevakningen mer intressant för fler, säger Annika Greder Duncan.

NÄR DET GÄLLER bemötandet från manliga idrottare ser Annika Greder Duncan ingen skillnad bland dem som är yngre

– En sådan som Zlatan är väldigt artig mot kvinnor. Det är möjligtvis också ojämnt, men man blir ju ganska glad, säger hon

Situationen med intervjuer i omklädningsrummen är ett område där det är annorlunda beroende på vilket kön reportern har.

– Ibland händer det ju att du måste gå in i omklädningsrum och det är inte så jävla kul. Där är en massa nakna män som luktar illa, berättar Annika Greder Duncan.

Hon har bevakat NHL mycket. Där är det väldigt självklart att reporterna går in i omklädningsrummet.

– Där känner man sig aldrig ifrågasatt, för där finns det ganska många kvinnliga hockeyreportrar. I Sverige är det lite rörigt, det är inte självklart var intervjun ska ske, säger hon.

När Annika Greder Duncan var yngre var det dessutom vanligare att det i omklädningsrummen skämtades om att det var svårt att känna igen spelarna utan nummer och så där.

Annika Greder Duncan berättar att hon för många år sedan var med om att en känd handbollsspelare vände sig om och drog ner kalsongerna mitt framför ansiktet på henne. Hon avfärdade det som en obetänksam handling i ett omklädningsrum men säger att hon i efterhand har fått höra om hur personen i fråga berättat för andra om hur kul det var att utsätta henne för det.

– Men i allmänhet tycker jag att bemötandet är väldigt gott, säger hon.

Hon upplever inte att manliga idrottare skulle förutsätta att hon som kvinnlig reporter är

mindre insatt. Men det hindrar henne inte från att ändå använda sig av en metod där hon ställer de traditionella frågorna först för att visa att hon kan och är insatt för att sedan ställa de frågor som kanske kan anses som knäppa och så hoppas hon då på att intervjupersonen ska hänga med på det. Kvinnor som intervjuar män kan rentav vara en fördel eftersom de manliga utövarna då enligt Annika Greder Duncan slappnar av lite mer.

– Jag skickar ofta tjejer att göra de “svåraste” intervjuerna, säger hon. Dels för att de är färre så de har en större chans att sticka ut, dels för att de är modiga och törs ställa halvkorkade frågor inför alla andra. Normalt sett på en presskonferens ställer ingen några frågor alls för att de är så rädda för att göra bort sig inför sina kollegor.

Cathrine Hofbauer

- Jag skickar ofta tjejer att göra de “svåraste” intervjuerna.

Resultaten visar:

PÅ **JOURNALISTSIDAN** ser siffrorna ut på ungefär samma sätt som för utövarna. SVT är den kanal som har flest andel inslag gjorda av kvinnliga reportrar, men kommer ändå precis bara över 20 procent. TV4 ligger strax under, men på Sveriges Radio är mindre än 10 procent av inslagen gjorda av kvinnor. Aftonbladet ligger snäppet över Radiosporten med 11 procent artiklar skrivna av kvinnliga reportrar. Minst andel artiklar gjorda av kvinnor har DN. Med bara en enda kvinnlig

reporter görs inte mer än 6 procent av artiklarna av en kvinna.

PÅ **PROGRAMLEDARSIDAN** syns en skillnad i könsmönstret på sportredaktionerna. SVT är återigen den kanal där kvinnorna är flest. På SVT är det faktiskt övervägande kvinnliga programledare under undersökningsperioden. I 64 procent av sändningarna är det en kvinna som är programledare. På TV4 är männen fortfarande i majoritet, men 30 % av

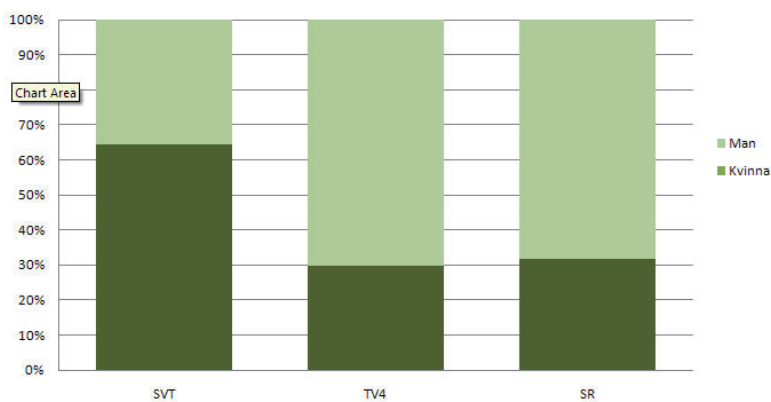
sändningarna leds av en kvinna.

PÅ **SVERIGES RADIO** ser det ut på ungefär samma sätt. Där hörs en kvinnlig programledare i ungefär 32 procent av sändningarna.

När det gäller experter väger männen fortfarande tyngst. På TV4 visas under undersökningsperioden 7 inslag med manliga experter som uttalar sig, men inga kvinnliga experter syns i rutan. Inte heller på Sveriges television syns några kvinnliga experter, däremot är det 28 inslag med manliga experter.

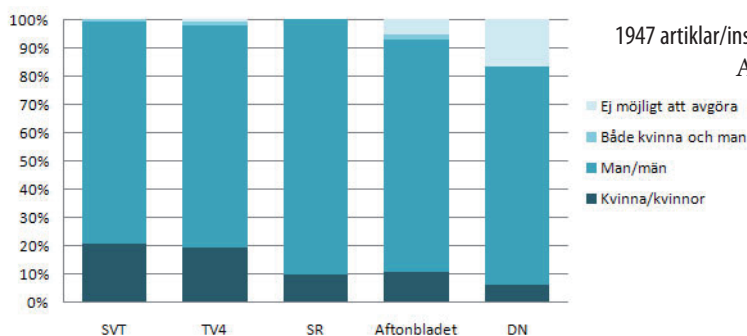
Så här ser det ut på redaktionerna

Programledarens kön

Antal sändningar:
SVT: 28
TV4: 25
SR: 19

Reporterns kön

1947 artiklar/inslag har analyserats.
Aftonbladet: 757
DN: 461
SVT: 410
TV4: 205
SR: 114

Foto: Josefine Frej

Radiosporten och deras Kalle Blomkvist-jargong

Christian Olsson på radiosporten i Göteborg gillar sin arbetsplats. Men han kan också fråga sig om han velat ha samma jobb om han var tjej?

Något sen och med ett ursäktande leende och handslag, hastar Christian Olsson in i Sveriges Television och Sveriges Radios gemensamma entré. Några minuter senare sitter han avslappnat i en soffa och pratar om Kalle Blomkvist och ansvar.

– Radiosporten är ett hemskt ställe jargongmässigt. Den moderna radiosporten jobbar med att ta bort det. Men det är Kalle Blomkvist-grabbigt, nästan på en oskyldig nivå, säger Christian Olsson och illustrerar med att prata gammal söderkisdialekt.

Även fast radiosporten är mycket öppnare nu än tidigare rent jargongmässigt, så behövs det mer återkoppling menar Christian Olsson.

– Man skall kunna prata med varandra, man måste komma innanför jargongen, vilket är svårare för tjejer.

Det egna ansvaret är viktigt, anser Christian Olsson, som själv är medveten om att han skulle kunna tycka så mycket mer och vara så mycket mer aktiv när det gäller genusfrågorna på redaktionen.

– Slutar man tjata om det, händer det ingenting.

KÖNSKVOTERING ÄR enligt Christian Olsson något bra. Han tror även att ha en kvinnlig chef som radiosporten har (Annika Greder-Duncan, reds. anm.)

Christian Olsson på Radiosporten i Göteborg

Foto: Goldie Lind

hjälp upp diskussionen om jämlik sportrapportering, och hur de skall locka fler kvinnor till sportredaktionerna. Men han menar ändå att Radiosporten, om än långsamt, är på väg mot bättre jämställdhet inom alla plan.

– Det finns en medvetenhet och en diskussion nu.

När det handlar om vilka sporter som uppmärksammas och inte, samt om det är kvinnliga eller manliga utövare i fokus, anser Christian Olsson att radiosporten generellt måste bli bättre. Bättre på att uppmärksamma kvinnliga idrottsutövare, samt bättre på att rapportera om fler sporter.

– Vi håller på att slänga in mer kvinnlig idrott, säger han.

Samtidigt menar han att många kvinnor resultatmässigt varit mycket bättre det senaste, vilket varit bra för jämställdhetsarbetet. Ett exempel är den alpina skidåkningen, där kvinnornas

resultat dominerat framför männens.

DET TAR TID, är en fras som återkommer hos Christian Olsson. Att få in mer kvinnlig sportbevakning tar tid, att få in mer kvinnliga sportjournalister tar tid, är få bort epitetet "dam" framför fotboll och hockey tar tid. Men det är ändå en process som sakta, men säkert rör sig framåt, anser han. Däremot menar Christian Olsson att har man ett jobb så har man samma uppdrag oavsett om man är kvinna eller man. Och just könet är nog inte den första vattendelaren när det kommer till eventuell olik bevakning, anser han. Men å andra sidan säger han:

– Manliga fotbollsspelare svarar hellre på frågor när en snygg tjej frågar. I den kortsiktiga världen är det ingen slump. Snarare ett vapen man kan använda sig av.

Goldie Lind

Tilltalet har förändrats över

Anna Carin Olofsson-Zidek, skidskytt på absoluta världsnivå. Förra året födde hon en son, men kom snabbt tillbaka till skidåkningen på toppnivå. Det som däremot inte stämde så väl längre, var skyttet. Efter ytterligare några månader kom även skyttet tillbaka. Rubriken i Aftonbladet löd: "Slutade amma, slutade bomma - Mamma Aco:s skytte fungerar igen."

När sportjournalistiken går framåt förändras även tilltalet. Även här har de traditionella könsrollerna haft en naturlig plats. Det är inte ovanligt att kvinnliga idrottare blir tilltalade som lilla gumman, bara blir omnämnda vid förnamn eller smeknamn. Enligt Jennifer Knight och Traci Giuliano är det dessutom vanligt att blanda in andra roller än den idrottsliga, i sportrapporteringen. Ett exempel är Aftonbladet som den sjätte november 2009 skrev om "Mamma Aco".

Robert Laul, reporter på Aftonbladets sportblad tror att det är viktigt med såna här artiklar för att det ska bli intressant att läsa om idrott som inte faller in i den dagliga fokusbevakningen på herrfotboll och herrhockey. Han tror att man måste spela på stereotyper för att locka till läsning.

– På ett sätt är det stereotyp och på ett annat sätt blir det spännande, för såna där grejer läser man ju inte om så ofta på sportsidorna, säger Robert Laul.

Men varför kan det inte vara intressant att bara skriva om hur det går för Anna Carin Olofsson-Zidek som är skidskytt

Robert Laul säger att det krävs något extra för att intresset ska öka kring tjejerna.

Foto: Cathrine Hofbauer

på världsnivå utan att blanda in hennes personliga förhållanden?

R: Vi är sist i näringskedjan; först kommer själva TV-sändningen, sedan nätet och radion, sedan kvällssporten i SVT och TV4, sedan kommer morgontidningarnas bevakning och sist kvällstidningarna. Vi måste alltså ha ambitionen att ha något ingen annan redan har haft, annars kan vi lika gärna lägga ner verksamheten. Därför blir det oftare den typen av vinklingar

oavsett det är män eller kvinnor vi skriver om.

Det gäller alltså inte bara kvinnlig idrott enligt Robert Laul, utan alla idrotter som inte får så mycket utrymme i den dagliga bevakningen:

R: Ska innebandy få nåt utrymme ska det hända nåt annorlunda, nåt lite extra.

Att Henke Larsson börjar spela?

R: Ja precis, att Henke Larsson börjar lira, då plötsligt får innebandy massa utrymme. Det där

tid

är väl synonymt med alla idrotter som inte får så stort utrymme. När de väl får det så får de det för lite sådär annorlunda händelser, säger Robert Laul.

MAX GRIMLUND, reporter på TV4 tror att det faktum att tjejer blir tilltalade annorlunda beror på tradition men också att det beror på vem som gör reportaget. Han tar Anja Pärson som exempel och det faktum att hon var en av de första stora kvinnliga idrottsstjärnorna när

hon slog igenom för 10 år sedan.

– Hon var ung och allt var annorlunda då, det var enkelt att göra en “lilla stumpan”-grej på Anja.

NU HAR VÄRDERINGARNA förändrats i sporten, vilket är något som även Jane Björck på SVT håller med om. När hon började jobba med sport kallades alla damidrottare för flickor medan männen kallades för män.

När det började jobba kvinnor

på redaktionerna ändrades det och männen förblev män, medan flickorna blev kvinnor.

Josefine Frej

Källor

Slutade Amma, slutade bomma
Aftonbladet 6/11 2009.

He's a laker, she's a looker,
2001. Jennifer L. Knight and
Traci A. Giuliano

Max Grinndal tänker på tjejerna

– Vårt yttersta mål är att jaga tittarsiffror, så självklart måste vi ha med tjejerna, säger Max Grinndal, reporter på TV4-sporten.

Det är lagidrotten som gör att det blir en skev fördelning och han menar att det är ett problem att traditionen av manlig lagidrott är djupt rotad. Max Grinndal pratar även om en undermedvetenhet som styr journalisterna i intervjusituationer beroende på om de intervjuar en kvinna eller en man.

Max Grinndal är reporter på TV4-sporten. Han började jobba med sport 1992 och sen dess har han sett en förändring av hur manlig idrott har fått lämna plats åt kvinnlig och hur kvinnliga sportjournalister tagit större plats på redaktionerna. För ett par veckor sedan såg han en bild på en sportredaktion ifrån 70-talet och den första tanken som slog honom var att det inte var några tjejer med på bilden. Hade det varit för 10 år sedan, hade han inte haft samma reflektion, menar Max Grinndal.

Det har alltså skett en förändring,

men trots det är det fortfarande få kvinnor involverade i sportjournalistiken. Förutom på redaktionerna, är det få kvinnor i sportsändningarna. Herrfotboll och herrhockey dominerar sändningarna och det blir därför en skev fördelning mellan könen.

ENLIGT MAX ÄR det till stor del så eftersom de vill visa resultat och bilder ifrån de matcher som de köpt rättigheter till och sänder direkt i sina syskonkanaler.

– Dessutom så har manlig idrott ett större generellt publikintresse,

Max Grinndal reporter och programledare på TV4-sporten

Foto: Pressbild

Foto: Josefine Frej

säger Max Grinndal.

MEN DET UPPSTÅR ibland problem. Ett av dem, som Max ser det, är när man gör intervjuer och reportage om kvinnliga idrottare. Då händer det att man undermedvetet betar sig olika mot tjejer och killar. Det ger såklart konsekvenser för hur man agerar i intervjusituationer. Till exempel är det mer OK att vara hård mot männen när man gör intervjuer om de gjort något dåligt, medan man omedvetet är snällare mot tjejer. Ändå ser Max inga större skillnader mellan hur kvinnliga och manliga reportrar arbetar, eller vilka inslag de arbetar med:

– På rak arm ser jag ingen skillnad nu om vem som rapporterar vad.

Enligt Max är det alltså större skillnad i vilket kön idrottaren har än vilket kön reportern har. Han tar den ökända intervjun med Susanna Kallur efter att hon trillade över den första häcken i semifinalen i OS 2008, som exempel. Hon var som de flesta minns oerhört besviken och tårarna brände bakom ögonlocken när hon gick genom den obligatoriska mixade

zonen bland journalisterna. Hade det varit en manlig idrottare, hade det blivit en annan intervju tror Max:

– Jag tänker stackars tjej och får faderskänslor för Kallur, men hade det varit Christian Olsson som hade trampat över tre gånger och nästan börjat gråta hade jag inte fått samma sympati för honom.

Omedvetet är man snällare mot tjejer tror Max, det sitter lika djupt rotat som att man får vara hård mot männen, eftersom det varit så traditionellt sett.

– Det är lättare att få sympati för en 25-årig tjej från Dalarna.

UTIFRÅN SITT EGET perspektiv tycker Max att han har kommit en bra bit på vägen när det gäller genustänk i sportjournalistiken. Han strävar efter att göra bra reportage om duktiga idrottare, oavsett om de är kvinnor eller män. Men ändå erkänner han att han har en bit kvar:

– Jag känner att jag har kommit halvvägs att nå mitt mål i jämställdhetstänk.

Josefine Frej

Ett historiskt perspektiv

Ulf Wallin tittar i sin bok ”Sporten i spalterna” bland annat tillbaka på rapporteringen om kvinnlig idrott ur ett historiskt perspektiv.

Han skriver att Aftonbladet var den tidning som skrev mest om kvinnlig elitidrott mellan 1925 och 1995. De senaste decennierna har dock lokal- och regionaltidningarna ökat sina andelar av kvinnlig bevakning. Ulf Wallins undersökning visar också att kvinnorna har tagit steget från notiserna och in i artiklarna. Även antalet bilder på kvinnor har ökat.

ULF WALLIN lyfter också fram det faktum att de fördomar som finns i samhället återspeglas i medierna och att detta ofta drabbade just de kvinnliga idrottarna. Även om rapporteringen oftast var seriös så fanns det journalister som hade svårt att få ihop kvinnlighet med tävlande och styrka. En farbroderlig ton var vanlig runt 50-talet och kommentarer och om utseende verkar inte ha varit en ovanlig företeelse.

”En hel del kvinnlig fågring och en portion överraskande god bandy bjöds publiken i söndagens förmatch på Stadion”, står de i ett av de utdrag ur DN som Ulf Wallin lyfter fram.

Särskilt viktigt var utseendet på bilderna.

Cathrine Hofbauer

Källa: *Sporten i spalterna*. 1998 Ulf Wallin.

De manliga sportsidorna

AV: GOLDIE LIND

Kontring har sammanlagt kodat strax under 2000 små och stora artiklar och inslag i fem olika medier. Det som är mest talande i statistiken som uppkommit är att den manliga dominansen är övervägande. Både när det gäller vilka utövare som skildras samt vilka som skrivit materialet.

Marie Hardin, Julie E Dodd och Kimberly Lauffer, skriver:

”The marginalization of female athletes in mainstream media is one way to reinforce the notion that women are naturally less interested in and suited for sports than men”.

De traditionella köns mönstren som en gång befästes som att kvinnor skall vara mindre intresserade av sport än män, sitter än kvar. Även fast vi i Sverige idag har i princip lika många idrottande kvinnor som män, så antas det fortfarande

att kvinnor inte är lika intresserade av att utöva och ta del av idrott. Precis som det diskuterades i essän ”Med genus på agendan” så spelar människans sociala konstruktioner en stor roll i samhället. Men så länge problemen inte uppmärksammas kan inte heller någon förändring ske. Många journalister på redaktioner som Kontring pratat med säger att de ger tittarna vad tittarna vill ha.

Men har de någonsin försökt locka till sig en bredare publik? Istället för att göra publikundersökningar och fråga dem som redan tar del av sportmaterialet vad de vill se mer av, kanske man skall vända sig till den grupp som inte tar del av sporten lika mycket och höra efter vad de saknar. Vad skulle hända om samtliga redaktioner började prioritera damsport mer? Som ett exempel kan vi ta Västerbottens-Kuriren som sedan 2002 aktivt arbetat med att få upp antalet

kvinnor på bild och text i sitt totala nyhetsutbud.

Idag är de uppe i 48 procent. Och när det gäller sportsidorna har de lyckats nå 47 procent kvinnor på bild och 39 procent kvinnor i text. Som svar på varför de började omprioritera sitt nyhetsurval svarade Gunnar Falck nyhetschef på Västerbottens-Kuriren, till Medievarlden.se: ”om vi skulle ha fortsatt att göra en tidning som var så manligt dominerad såg vi en risk i att kvinnor i framtiden inte skulle vilja läsa tidningen”.

MYCKET AV sportbevakningen i samtliga medier som undersökts har kretsat kring lagsporter. Där får också herrlagen mycket större uppmärksamhet än damlagen. När Kontring frågar redaktionerna vad detta beror på är svaret oftast att herrlagen är så pass mycket större och framförallt bättre (resultatmässigt) än damlagen.

Foto: Josefine Frej

Vilket också i vissa fall är sant. Allsvenskan är omåttligt populär, så även elitserien i hockey. Men samtidigt kan man fråga sig vad som skulle hända om fler damlag fick mer medial uppmärksamhet. Kanske skulle mer uppmärksamhet leda till fler sponsorer, vilket genererar mer pengar och också kanske fler proffssatsningar? Kanske skulle detta på sikt generera bättre resultat? Kanske locka fler unga tjejer till sporten?

NÄR DET KOMMER till vem som bevakar de olika lagen är det även där ganska mansdominerat.

Petra Thorén som bevakar fotboll för Aftonbladet kände sig inte felfördelad på något sätt jämfört med männen, men när det kom till de manliga omklädningsrummen kan det vara problematiskt som kvinna. Det är inte alla som glatt stormar in i människens omklädningsrum,

och på bekostnad av detta kan det hända att man missar något. Frågan är dock vad just omklädningsrummen tillför till den journalistiska produkten. Några av

”Sportjournalistik är traditionellt sett en manlig domän som rent historiskt sett är skriven av män, för män.”

de journalister Kontring pratat med har sagt att omklädningsrummen är extremt viktiga för att man kan fånga en stämning, en känsla hos spelarna som kanske annars skulle gå förlorad. Just omklädningsrumsproblematiken

känns som ett ämne som skulle förtjäna än mer uppmärksamhet, för att kunna reda ut vad som skulle kunna ändras.

När det gäller fördelningen mellan manliga och kvinnliga sportjournalister visar undersökningen att kvinnor är underrepresenterade även där. Sveriges television är det medium som lyckats bäst med fördelningen mellan män och kvinnor, men ändå kommer de bara precis över 20 procent strecket. Dagens Nyheter är det medium med minst andel artiklar publicerade av kvinnor. Med endast en kvinnlig sportjournalist på redaktionen är endast 6 procent av deras sportartiklar skrivna av en kvinna. Christian Olsson på radiosporten tror att sportredaktioners klimat kan påverka att färre kvinnor väljer att söka sig till sportredaktioner. Petra Thorén på Aftonbladet tror å andra sidan att det sociala

påverkar varför kvinnor väljer bort sportredaktionerna. Långa dagar, mycket kvälls- och helgjobb samt resor menar hon kan spela in. Många av journalisterna har också nämnt att eftersom sportredaktionerna traditionellt sett varit väldigt mansdominerade med en stundtals manlig jargong, kan det säkert från kvinnors håll upplevas som svårt att få tillträde.

Men Pelle Nyström på Sveriges Television poängterade å andra sidan att klimatet blivit bättre och att det idag är lättare för kvinnor att komma in i gemenskapen. Man kan ändå se en trend åt en bättre fördelning mellan kvinnor och män på sportredaktionerna. Merparten av de journalister Kontring har pratat med har sagt att kvinnliga sportjournalister blir mer och mer vanligt. Förhoppningsvis blir det också mer och mer vanligt att de får tillträde till fler områden såsom kommentatorbåset, expertrollen och så vidare.

CARLISLE OCH HASBROOK skriver i *Gender and Sport* att det inte är lika accepterat att rapportera om kvinnliga idrottare som

utövar så kallade kontaktsporter, såsom boxning, brottning och kampsport. Men enligt Kontrings undersökning är kvinnliga utövare i majoritet inom alla dessa sporter när det kommer till exempelvis Sveriges Televisions rapportering. Förutom TV4 som inte haft någon bevakning av dessa sporter, så kan man skönja samma tendenser i de andra undersökta medierna också, framförallt när det gäller boxningen. Detta kan också påvisa en, förhoppningsvis, positiv trend.

Att rapporteringen har ökat beror antagligen på att Sverige haft flera framgångsrika kvinnliga utövare inom dessa sporter, men troligt är att även andra kvinnliga utövare inom dessa traditionellt manliga sporter nu också kommer få mer uppmärksamhet i medierna. Generellt kan man säga att när kvinnliga utövare i individuella sporter presterar på elitnivå, får de också medial uppmärksamhet. Men detta kompenserar inte för alla de damlag som också presterar på elitnivå men inte alls får samma uppmärksamhet.

EGENTLIGEN KÄNNS inte resultaten som något revolutionerande. Sportjournalistik är traditionellt sett en manlig domän som rent historiskt sett är skriven av män, för män. Men precis som sporten i sig, sakta men säkert, blir mer jämställd med fler och fler kvinnliga utövare, både på amatör- och elitnivå, blir sportjournalistiken det också. Allt fler kvinnor slår sig in på sportredaktionerna och allt fler kvinnor får också tillträde till tabloiderna och etern. Men framförallt så kommer frågan upp till diskussion allt mer. Både hos redaktionerna själva och i det granskande samhället.

Goldie Lind

Foto: Josefine Frej

KRÖNIKA

Om män,

Det är förmodligen ingen slump att annonser om dating och strippor ligger nära sportdelen i de flesta tidningar. Det är den manliga publiken redaktionerna riktar sig till för det är där som intresset för sport förväntas finnas. I en tid då de flesta medieföretag kämpar med ekonomin är det dock svårt att förstå varför man inte försöker rikta sig till en bredare marknad än så.

DET FINNS alltså en chans att utöka sitt segment med ja, sisådär 100 procent. Dessa siffror är självklart helt och hållet ovetenskapliga och grundar sig endast på att det finns ungefär lika mycket kvinnor som män i Sverige, men ändå.

Foto: Josefine Frej

av män och för män?

EFTER ATT HA TITTAT på ungefär 60 sportsändningar under bara några dagar är det lätt att konstatera att rapporteringen följer en mall som inte attraherar alla. Sändningen inleds med någon fotbollsnyhet som med största sannolikhet har med Zlatan att göra. Allsvenskan avhandlas följt av elitserien i hockey. Sedan får vi även se vad de svenska spelarna i NHL, Premier League och La Liga har för sig.

När tre fjärdedelar av sändningen är över är det dags att rapportera lite om andra sporter och kvinnor som Charlotte Kalla, Anja Pärsson eller Sanna Kallur kan dyka upp. I tidningar och radio ser det ut på ungefär samma sätt. Hårddraget? Ja. Men min poäng är att det är

lite fantasilöst. Varför ödsla så mycket tid på standardiserad resultatredovisning när man istället skulle kunna fylla det utrymmet med intressanta, lite mer oförutsägbara reportage? På webben finns obegränsat med utrymme för resultat och klipp med snygga mål. Självklart ska sporten rapportera om resultat för sport handlar ju mest om vem som vinner. Men om en del av den standardiserade, stundtals tråkiga, resultatrapporteringen togs bort skulle det kanske skapas utrymme för något som skulle kunna attrahera en ny - kanske kvinnlig - publik.

MEN... FÖR ATT NÅGOT av detta ska kunna hända så måste medvetandet

på redaktionerna förbättras. Så länge de som arbetar med sport tror att rapporteringen är mer jämnt könsfördelad än den faktiskt är så kommer inget att förändras. Det är dags för redaktionerna att börja mäta. Och sätta upp mål. För utan ett mål och en vettig måttstock så blir inte genustänket mer än bara lite tänk.

Och framförallt kanske de inte ska fundera så mycket på vilka veckor som det går att göra mätningar på. För det går bra att mäta hela tiden. Sedan kan det finnas naturliga variationer som uppstår på grund av det som faktiskt händer i sportvärlden. Men att mäta vem man skriver om det skadar inte att göra nästan jämnt.

Cathrine Hofbauer

ARBETSRAPPORT, KONTRING

Journalistikgranskning, 15 hp

Cathrine Hofbauer, Josefine Frej, Goldie Lind

GÖTEBORGS UNIVERSITET, JMG, Institutionen för journalistik, medier och kommunikation, ht 2009.

1. Abstract.....
2. Frågeställning.....
3. Metod och urval.....
4. Målgrupp.....
5. Problem.....
6. Arbetsgång och arbetsfördelning.....
7. Skriftliga och muntliga källor.....

Abstract.

Title: Kontring- a magazine about why so few women are shown in media's sports coverage

Authors: Cathrine Hofbauer, Josefine Frej, Goldie Lind

Semester: Autumn 2009, UNIVERSITY OF GOTHENBURG, JMG, Department of Journalism, Media and Communication.

Supervisor: Marina Ghersetti

The investigations purpose: Kontring wanted to investigate why so few women are visible in Swedish media sports coverage. Before we started our investigation we had a feeling that women not in any way were as represented as men. We wanted to investigate how it actually was. Our question at issue was "what does media sports coverage look like from a gender perspective" We also wanted to know who is made visible, how many male and female sports journalists there is, and if gender makes any difference to the coverage itself.

Sports are a traditional male territory and, what we believe, an area that falls behind if you compare it with other subject areas in journalism. We wanted to see if that assumption was true, and if so, find out why.

Method: We chose to do a quantitative study of five media's sports covering. Newspapers as well as television and radio. The chosen media are:

Aftonbladet (newspaper)

Dagens Nyheter (newspaper)

Sveriges television (television)

TV4 (television)

Sveries Radio (radio)

We analyzed four weeks in total from every medium. The weeks are spread over the year, to give a greater picture of the covering and to avoid getting a skewed image in our study. Also, we interviewed one man and one woman on the editorial staff from every medium that we have investigated.

We have studied gender theory such as Kjønnsteori by Mortensen E. and Egeland C. et al. and tried to use that as background to our own observations and interviews.

Main results: Our main result is that women are a minority when it comes to sports covering. In general, men dominate the sports. Sveriges television, TV4 and Sveriges radio have a better distribution in terms of sex, than Aftonbladet and Dagens Nyheter. A majority of the sports covered, are team sports, such as football and ice hockey performed by males. Although when it comes to individual sports, for example skiing, the coverage more often involves female athletes. It is male journalists that dominate the editorial staff, Dagens Nyheter have for example only one female sports journalist. Female hosts are quite common, when it comes to broadcasting media, but the expert role mostly dedicates to men.

2. Frågeställning och syfte.

Vi ville titta på sportrapporteringen i flertalet medier för att se hur den traditionellt så manliga domänen sport egentligen förhöll sig till kvinnor och sport. Någonstans i bakhuvudet surrade nämligen en tanke om att just sporten släpar efter när det kommer till jämställdhet. Vi vill titta på om kvinnliga idrottsutövare får lika mycket redaktionellt utrymme som deras manliga kollegor, hur sportredaktionernas sammansättning ser ut - hur många kvinnliga respektive manliga journalister finns det?

Vår centrala frågeställning har varit:

Hur ser sportrapporteringen ut ur ett genusperspektiv?

Men sedan föll det sig naturligt att bena upp frågeställningen något, till följande underfrågor:

Vilka är det som syns i sportrapporteringen?

Vilka utför sportrapporteringen?

Hur påverkar det resultatet?

3. Metod och urval.

Vi valde att göra en kartläggning av sportrapporteringen i de största svenska medierna genom att utföra en kvantitativ innehållsanalys. Detta genomfördes genom att granska papperstidningar, radio och TV. Bland papperstidningarna valde vi DN och Aftonbladet eftersom det är den största morgon-/kvällstidningen. Det finns ingen kommersiell motsvarighet till SR:s sportrapportering, därför är det den enda radiostationen vi har med i vår undersökning. När det gäller TV studerade vi TV4 och SVT, eftersom de är likvärdiga kanaler, där den ena är Public Service och den andra har kommersiella intressen.

Vi gjorde ett kodschema utifrån vårt syfte, som vi sedan reviderade efter att vi gjort en testkodning i de olika medierna. Vi valde att göra ett kodschema som vi använde för alla medier, fast vi separerade vissa kategorier för att kunna titta på om det var olika rapportering mellan de olika medierna.

Om någon uttalar sig, men det är tydligt att det är taget från en annan tidning eller kanal så har vi kodat det som "refereras."

När vi räknat folk som omnämns så måste de vara nämnda med namn. Att det skrivs om någons mamma gör inte att en kvinna blivit omnämnd. Om någon pratar så räknas den personen med i både omnämns och pratar (V22-V25).

Istället för att välja en syntetisk vecka valde vi att koda fyra veckor utspritt över året, för att undvika att koda en vecka där det exempelvis är finalen i allsvenskan och rapporteringen hade blivit snedvriden. Följande medier och veckor har kodats:

SVT: Sportnytt (måndag - fredag kl 22.00, lördag kl 19.45), Sportspegeln (20.30)

TV4: Sporten (måndag - torsdag 22.15, fredag - lördag inbakat i nyhetssändningen kl 22.00, söndag 20.00)

SR: Radiosporten(16.03-16.08)

Sportsidorna i Aftonbladet och DN (papperstidningen)

Dessa medier har undersökts under följande perioder:

V.35: 25/8-31/8 2008

V.22: 26/5-1/6 2008

V.9: 23/2-1/3 2009

V.48: 24/11-30/11 2008

Efter vår kartläggning valde vi att tillämpa undersökningen med intervjuer för att ta reda på hur kön i slutändan kan påverka sportrapporteringen på redaktionerna. Det fanns funderingar på att göra en webbenkät med redaktionernas medarbetare. Vi kom dock fram till att det inte skulle leda oss till de svar vi sökte, eftersom vi ville inrikta oss på ta reda på de olika medarbetarnas egna tankar och reflektioner angående hur sportrapporteringen sker. Dessutom finns det en stor risk att det skulle ge oss en skev bild eftersom det är så få kvinnor som arbetar på redaktionerna. Vi skulle få mest manliga röster i resultatet. Vi intervjuade en manlig och en kvinnlig journalist från respektive redaktion som undersökts.

Styrkorna med själva kvantundersökningen är att det ändå kändes att man fick på fötterna av de fyra veckorna vi kodade. En bild växte fram av hur det faktiskt såg ut. Att vi sedan kunde komplettera undersökningen med intervjuer med journalister på de undersökta medierna, gjorde att vi kunde söka svar från undersökningen där. Det underlättade också att vi kunde ha siffror med oss att visa för intervjupersonerna.

Men att vi också "bara" kodade fyra veckor, kan anses som en svaghet. Självklart hade det blivit mer trovärdigt om det funnits tid till att koda än mer. Själva kodningen i sig upplevdes stundtals som något problematisk. Även fast vi hela tiden hade en dialog med varandra, kändes det som om man hela tiden ville lägga till fler och fler alternativ. Fler och fler ingångar, möjligheter. Men även där måste gränsen dras någonstans. Det skulle inte funkat med än fler variabler. Däremot känns det såhär i efterhand ganska onödigt att vi suttit och mätt alla artiklars bilder samt den totala artikelytan, när vi inte kunnat göra något vettigt av de siffrorna. Det kändes också som det hade varit bra om vi hade haft lite mer kunskap om hur man bygger upp ett kodschema på bästa sätt, innan vi började, för att direkt känna att man träffade rätt.

4. Målgrupp

Vi har tänkt journalister i allmänhet, och sportjournalister i synnerhet som målgrupp till vårt magasin. Detta för att det är dem vi främst tror skulle vara intresserade av att få en inblick i hur sportjournalistiken ser ut.

5. Problem.

Vår ursprungliga tanke var att vi skulle få med utövarnas tanke kring sportrapporteringen i sig också. Dock visade det sig ganska snabbt att det inte var särskilt lätt att få tag på någon. Eftersom vi dessutom ville ha utövare som var medievana, så blev det än svårare. Så i slutändan fick vi välja att prioritera bort dem. På grund av tidsbrist fick vi även bortprioritera "publiken" som vi egentligen hade velat ha någon form av fokusgrupp med.

Kodningen tog enormt lång tid och dessutom strulade det med leveranserna av etermedierna. Således är det fyra sändningar som aldrig levererats. Det är Sveriges Radios sändning den 25/8-08, TV4 den 27/11 och 29/11-08 samt 3/1-09. Efter att ha diskuterat problemet med vår handledare Marina Gheretti, bestämde vi oss för att inte ta med de berörda sändningarna, eftersom de aldrig kom. Vi tror inte det har påverkat vårt resultat i någon större utsträckning, eftersom de bara är en liten del av undersökningen.

6. Arbetsgång och arbetsfördelning.

Vi började med att koda "ihop oss", så att vi skulle koda lika, alla tre. Sedan så delade vi upp kodningen, annars hade det inte varit realistiskt att vi skulle hunnit koda så mycket. Men vi har hela tiden varit i kontakt med varandra, så att vi vid eventuella tveksamheter vid kodningen kunnat ta hjälp av varandra.

När det gäller intervjuer har vi både intervjuat två och två eller en och en.

På det stora hela har vi både arbetat enskilt och inom gruppen. Till en början var det mycket där vi gjorde allt tillsammans, medan det i slutet när det kom till skrivandet blev det mer enskilt.

- v. 41. Spånade fram och tillbaks vad vi ville göra, lämnade in första pm:et.
- v. 42. Leta och läste litteratur hela veckan. Reviderade pm:et. Började leta intervjupersoner, mailhets.
- v. 43. Kodning... Fortsatte leta intervjupersoner
- v. 44. Kodning...
- v. 45. Kodning... Fortsatte leta intervjupersoner
- v. 46. Josefine och Cathrine till Stockholm för intervjuer, Goldie intervjuade på hemmaplan.
- v. 47. Intervjuer på hemmaplan. Analyserade resultatet från kodningen. Började skriva texter
- v. 48 Skrev texter. Började redigera magasinet.
- v. 49 Redigering.

7. Skriftliga och muntliga källor.

Litteratur:

Caldera, E. A & Danielsson, M. (2006) Om aktiva herrar för aktiva herrar: Mediesporten och dess publik, ISSN 1652-7224, idrottsforum.org

Carlisle D, M, Hasbrook C.A (2002) Gender and sport: a reader, Routledge, London (kap 6, sid 83-93)

De Bruin M, Ross K. (2004) Gender and newsroom cultures: identities at work. Hampton Press: New Jersey.

Djerf-Pierre, M.(2007). The Gender of Journalism, Nordicom review, Jubilee Issue 2007 pp 81-104

Hardin, M. Shain, S. (2005) Strength in numbers? : the experience and attitudes of women in sports media careers. Journalism communication quarterly. s. 804-819

Hardin, M. (2006) Passing it on: The Reinforcement of Male Hegemony in Sports Journalism Textbooks. ur: Mass Communication & Society Fall2006, Vol. 9 Issue 4, p429-446, 18p, 1 chart

Holmberg K. (2003) Det kallas manshat. Feminista. (s. 26)

Jarlbro G. (2006) Medier, genus och makt. Studentlitteratur (s. 12, s. 23)

Knight, J. I. & Giuliano, T. A(2001, 2002) He's a Laker; She's a "Looker": The Consequences of Gender-Stereotypical Portrayals of Male and Female Athletes by the Print Media1 Sex Roles, Vol. 45, Nos. 3/4, August 2001 (C ° 2002)

Mehus, I. (2005) Distinction through sport consumption - Spectators of Soccer, Basketball, and Ski-jumping. International review for the sociology of sport 40/3 p. 321-333

Mortensen E. Egeland C. med flera. (2008) Kjønnsteori. Gyldendal Norsk Forlag AS (s. 15)

Reimer B. (2002) Uppspel. Etermedierna i Sverige

Riksidrottsförbundet, (2008). Idrotten i siffror. http://www.rf.se/ImageVault/Images/id_2480/ImageVaultHandler.aspx

Riksidrottsförbundet, (2006). Åskådare andelen kvinnor. http://www.rf.se/ImageVault/Images/id_361/scope_128/ImageVaultHandler.aspx

Wallin, U. (1998). Sporten i spalterna. Göteborg : Institutionen för journalistik och masskommunikation, Univ. (JMG)

Wenner, L. (1998) MediaSport. Routeledge, London (e-bok)

Wensing, E. H.(2003) Bending the rules - Media representation of gender during an international sporting event. International review for the sociology of sport 38/4 p.387–396

Länkar till webbforum:

http://forum.svt.se/forum/sport_oppna-diskussioner/sportspegeln/var-finns-alla-idrottande-tjejer-kvinnor-i-sportspegeln;jsessionid=B1496CBE46CF410ED69D63C2A42FF632

<https://www.flashback.info/showthread.php?t=258865>

<http://www.alltomtv.se/t47459-15-4.html>

<http://www.facebook.com/group.php?gid=2412908004&ref=search&sid=580225813.3702004952..1#/group.php?v=info&ref=search&gid=2412908004>

Muntliga källor:

Annika Greder Duncan intervju den 9/11 SVT/SR- huset Stockholm, annika.greder_duncan@sr.se

Christian Olsson intervju den 10/11 SVT/SR-huset, Göteborg christian.olsson@sr.se

Jane Björck telefonintervju den 13/11, jane.bjorck@svt.se

Pelle Nyström intervju den 16/11 SVT/SR-huset, Göteborg per.nystrom@svt.se

Malin Fransson intervju den 10/11 DN:s kontor, Stockholm, malin.fransson@dn.se

Lars Grimlund intervju den 10/11 DN:s kontor, Stockholm, lars.grimlund@dn.se

Maud Bernhagen intervju den 10/11 TV4-huset, Stockholm, maud.bernhagen@tv4.se

Max Grinndal telefonintervju den 12/11, max.grinndal@tv4.se

Petra Thorén intervju den 10/11 på Aftonbladets kontor Göteborg petra.thoren@aftonbladet.se

Robert Laul intervju den 10/11 på Aftonbladet kontor Stockholm robert.laul@aftonbladet.se

Maria Edström intervju den 23/11 [jmg maria.edstrom@jmg.gu.se](mailto:jmg.maria.edstrom@jmg.gu.se)

Kodschema

V1: Kanal

1: Sportnytt

2: Sportspegeln

3: Sporten (ej söndagsprogrammet)

4: Sporten (söndag)

5: Radiosporten

6: Aftonbladet

7: DN

V2: Datum

V3: Kön på programledaren

1: Kvinna

2: Man

3: Finns ingen programledare

V4: Artikel id.

V5: Hur långt är inslaget?

V6: Hur många kvadratcentimeter är den totala artikelytan?

V7: Hur många kvadratcentimeter är tillhörande bilder?

V8: Vilket kön har reportern/reportrarna?

1: Kvinna/kvinnor

2: Man/män

3: Nyhetsbyrå

4: Både kvinna och man / kvinnor och män

5: Finns ingen reporter (typ telegram som programledaren läser)

9: Ej möjligt att avgöra

V9: Vilken typ av nyhet är det?

1: Huvudnyhet

2: Inte huvudnyhet

V10: Typ av sport?

1: Fotboll

2: Ishockey

3: Simning

4: Friidrott

5: Motorsport

6: Ridsport

7: Konståkning

8: Brottning

9: Boxning

10: Handboll

11: Basket

12: Gymnastik

13: Curling

14: Tennis

15: Golf

16: Cykling

17: Trav

18: Baseball

19: Bandy

20: Innebandy

21: Skidsport

22: Orientering

23: Poker

24: Kampsport

25: Simhopp

26: Volleyboll

27: Segling

28: Bordtennis

29: Modern femkamp

30: Triathlon

31: Bowling

32: Konstsimm

33: Skytte

34: Rullstolsåkning

35: Goalball

100: Ingen sport

V11: Vilket kön har huvudobjektet?

1: Kvinna/kvinnor

2: Man/män

3: Blandat (lag, kvinnor och män)

4: Ej möjligt att avgöra

V12: Vem/vad är huvudobjekt?

1: Utövare

2: Tränare/ledare/person som arbetar i kontakt med utövare

3: Fan

4: Expert

5: Ett eller flera lag

6: Vänner/släkt

7: Annan med direkt anknytning till utövaren

9: Annan

V13: Framträdande av huvudobjektet

1: Kommer till tals

2: Refereras

3: Omnämns

V14: Vilket kön har 2:a objektet?

1: Kvinna/kvinnor

2: Man/män

3: Blandat (lag, kvinnor och män)

4: Ej möjligt att avgöra

9: Finns inget 2:a objekt

V15: Vilken roll har 2:a objektet

1: Utövare

2: tränare/ledare/person som arbetar i kontakt med utövare

3: Fan

4: Expert

5: Ett eller flera lag

6: Vänner /släkt

7: Annan med direkt anknytning till utövaren

8: Annan

9: Finns inget 2:a objekt

V16: Framträdande av 2:a objektet

1: Kommer till tals

2: Refereras

3: Är omnämnd

9: Finns inget 2:a objekt

V17: Vilket kön har 3:e objektet?

1: Kvinna/kvinnor

2: Man/män

3: Blandat (lag, kvinnor och män)

4: Ej möjligt att avgöra

9: Finns inget 3:e objekt

V18: Vilken roll har 3:e objektet

1: Utövare

2: Tränare/ledare/person som arbetar i kontakt med utövare

3: Fan

4: Expert

5: Ett eller flera lag

6: Vänner /släkt

7: Annan med direkt anknytning till utövaren

8: Annan

9: Finns inget 3:e objekt

V19: Framträdande av 3:e objektet

1: Kommer till tals

2: Refereras

3: Är omnämnd

9: Finns inget 3:e objekt

V20: Vilket slags rapportering?

1: Inslag

2: Telegram

3: Bildinsatt telegram	Endast TV:
4: Tv/radiolöp	V33: Gruppbild/bilder kvinnor
5: Tv/radiopuff	1: Ja
6: Tv-krönika	2: Nej
7: Tv-analys	
8: Liveintervju	V34: Gruppbild/bilder män
11: Artikel	1: Ja
12: Notiser	2: Nej
13: Förstasidesartikel	
14: Tidnings-löp	V35: Gruppbild/bilder kvinnor och män
15: Tidnings-puff	1: Ja
16: Tidnings-krönika	2: Nej
17: Tidnings-analys	
18: Fråga-svar	
100: Övrigt	

V21: Handlar det om någon mer

1: Ja, en kvinna

2: Ja, en man

3: Ja, om flera andra, både kvinnor
och män

4: Ja, om flera män (typ ett lag)

5: Ja, om flera kvinnor (typ ett lag)

6: Nej

V22: Antal kvinnor som omnämns

V23: Antal kvinnor som pratar

V24: Antal män som omnämns

V25: Antal män som pratar

V26: Antal kvinnor i bild

V27: Antal bilder med kvinnor

V28: Antal män i bild

V29: Antal bilder med män

V30: Fokus

1: Individ - idrott

2: Individ - privat

3: Lag

9: Annat

V31: Kommentarer

V32: Genusuttryck